

ይልቁንም ተማርከው ፋርስ ባቢሎን ከወረዱት አይሁድ መካከል ወሰኑት ደቁቀ ጽኑ መከራ ወዳለበት ወደ እቶነ እሳት ተጥለው ነበር። ይሁን እንጂ ተባዩን የማያስቀር ጌታ ከሰባው ዘመን በኋላ በዓይነ ምሕረት ስለገበኛቸው በሚያቃጥለው እሳትና በሚያሰጥመው ውኃ መካከል አሳልፎ ወደ ዕረፍተ ኢየሩሳሌም አውጥቷቸዋልና ልቦ አምላክ ቅዱስ ዳዊት ይህን አለ። ይህም ቃስ ውዳኤ ከሃሴ ኮቲ (ሁሉን ቻይ) የሆነው እግዚአብሔር «ዘክንበስ ስላት ስንደደ፤ ወዘክንበስ ማዶ ስብረደ፤ ሰብአ ትካትን ያለ እሳት በውኃ አጠፋ፤ ሰብአ ሰዶምን ያለ ውኃ በእሳት አጠፋ»⁽¹⁴⁴⁾ ተብሎ እንደተነገረለት ያለ እሳት ማንደደ፤ ያለ ውኃ ደግሞ ማብረድ የሚችል ኃይል አምላክ በመሆኑ በኋለኛው ዘመን ሊፈጽመው ያለውን የድኅነተ ዓለም ሥራ አስቀድሞ በምሳሌ የገለጠበትና በትንቢት ያሳየበት መጻሕፍት ምሥጢር ነው።

ሦስተኛውና የመጨረሻው ምሥጢር ትርጓሜ ደግሞ እስራኤል ዘሥጋ ወደ ምድረ ግብፅ መሰደዳቸው፤ ኋላም ወደ ፋርስ ባቢሎን ተማርከው መውረዳቸው ነፍሳት በሠራዊተ ዲያብሎስ ተማርከው ለአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመናት ወደ ሲኦል ገሃነም ለመውረዳቸው ምሳሌ ነው። ሕዝብ እስራኤል ጽኑ መከራ ወዳለበት ወደ ምድረ ግብፅና ወደ ባቢሎን በመውረዳቸው ምክንያት አሕዛብ እንደሰለጠነባቸው ሁሉ፤ ነፍሳትም ወደ ገሃነም በመውረዳቸው ሠራዊተ አጋንንት ስልጥነውባቸዋል። በመሆኑም ነፍሳት በጽደት ገሃነም ምክንያት መከራ ነፍስ በጸናባቸው ጊዜ «ኔት ብርሃነክ ወደደቀክ። ስማንቱ ደምርሃኒ ወደሰዳኒ ደብረ መቅደስክ፤ ብርሃነ ሕይወት የሚሆን የባሕርይ ልጅህ ወልድን፤ አንድም መንፈስ ጽድቅ የሚሆን የባሕርይ ሕይወትህ መንፈስ ቅዱስን ወደ ገነት መንግሥተ ሰማያት መርተው ያገቡን ዘንድ ላክ» (መዝ. 42፥3)፤ «ኔት ስዳክ ስምሰርያም፤ ክንድህ የሚሆን ልጅህን በሥጋ ላክ።» (መዝ. 143፥7-8)፤ «ስንሥስ ኃደስክ ወነን ስድኅነነ። ስምሳክ ኃደሳን ሚጠነ። ስብርህ ገዳክ ሳዕስነ ወነንድኅን፤ ኃይልህ የሚሆን የባሕርይ

⁽¹⁴⁴⁾ መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 286-287።

ልጅህን በሥጋ ገልጸህ አድነን። የኃያላኑ ባለቤት አቤቱ ከሲያል፤ ከገሃነም ወደ ገነት፤ ወደ መንግሥተ ሰማያት መልሰን። ገጽ ምሕረትህን ገልጸህ አንድም ሰው ሆነህ አድነን።»⁽¹⁴⁵⁾ (መዝ. 79፥2-3)፤ እያሉ በጮኹ ጊዜ ቸርና መሐሪ የሆነው አምላክ ብርሃናዊ መልአኩን ወደ ቅድስት ድንግል እመቤታችን ልኮ በብሥራተ መልአክ ተፀንሶ ተወለደ። በዚህም ረቂቅና ድንቅ የሥጋዊ ምሥጢር ወደ ገሃነም ተማርከው የወረዱ ነፍሳትን ወደ ዕረፍት ገነት መንግሥተ ሰማያት አውጥቶአልና ነቢዩ እግዚአብሔር «ስንሰፍክነ ማዕከስ ስላት ወማዶ፤ ወስወዳስክነ ውስተ ዕረፍት» በማለት ገልጸ ተናገረ።

ከላይ እንደተረጎምነው በባቢሎን እሳት ውስጥ ተጥለው የነበሩት ወሰኑት ደቁቀ በእሳቱ ጉድጓድ ሆነው በስድስት አንቀጽ መላልሰው ያመሰገኑት ምስጋና ከስድስት መቶ ዘመን በኋላ መድኅን ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም እንደሚመጣና ከቅድስት ድንግል ማርያም መወለዱን የሚያጠይቅ እንደሆነ ተመልክተናል። ከዚህም ጋር ልናስተውለው የሚገባው ሌላው ፀቢይ ምሥጢር ደግሞ ወሰኑት ደቁቀ በስድስት አንቀጽ ወስነው ካቀረቡት ምስጋና አያይዘው በሰማይና በምድር ያሉ ፍጥረታት በሙሉ ፈጣሪ ዓለማት፤ ስምዳኔ ዓለማት፤ ወጠጋጤ ፍጥረታት የሆነውን ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔርን እርሱ ባወቀ ገንዘብ እንዴት እንደሚያመሰግኑትና እንደሚገዙለት በመግለጥ ሠላሳ ሦስት ጊዜ መላልሰው አመስግነዋል። የዚህ ምስጋና ትርጓሜ ምሥጢርም በስድስተኛው ወር በብሥራተ መልአክ ተፀንሶ ከድንግል ማርያም የሚወለደው የባሕርይ አምላክ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመዋዕለ ሥጋዊው በዚህ ዓለም ሠላሳ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ተመላልሶ እንደሚያስተምርና በመጨረሻም ለድኅነተ ዓለም ሲል በፈቃዱ ሕይወቱን ቤዛ መሥዋዕት አድርጎ እንደሚሰጥ የሚያስረዳ ነው።⁽¹⁴⁶⁾

⁽¹⁴⁵⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 230፣ 404-405፣ 653።

⁽¹⁴⁶⁾ ድርሳነ ሚካኤል፣ (አዲስ አበባ፣ ገንድ ማተሚያ ድርጅት፣ 1989 ዓ.ም.) ገጽ 115-117።

ማኅተ ቤተ ክርስቲያን የተሰኘው ቅዱስ ጳውሎስ ሐዋርያ «ወስጦ በጽሑፍ ሰዎች ላይ ስንገዛ ስንገዛ ወዘተ ወዘተ» (ገላ. 4+4) መጽሐፍ ስለሆነው ልዑላ ገላትርይ እግዚአብሔር ለአባታችን ለአዳም አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ከልጅ ልጅህ ተወልጄ አድንገህ ብሎ የሰጠው የተስፋ ድኅነት ቀጠሮ በደረሰ ጊዜ ተቀዳሚና ተከታይ የሌለውን፣ ቅድመ ዓለም ያለ እናት ከባሕርዩ የወለደውን፣ በመልክ የሚመስለውንና በባሕርይ የሚተካክለውን አንድያ ልጁን ሂድ፣ ውረድ፣ ተወለድ፣ ተሰቀል፣ ሙት ብሎ ወደዚህ ዓለም ላከው፤ ከሔዋናዊት ድንግልም ተወለደ ብሎ እንደተናገረው በመልክ ብሥራት በቅዱስ ገብርኤል አማካይነት የድኅነት ዓለም የምሥራች ከሁሉ በፊት ለእመቤታችን ተሰብኳል።

በወንጌላ ቅዱስ ሉቃስ እንደተጻፈው መልክ ሰላም ቅዱስ ገብርኤል ለእመቤታችን ለድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ የመሆኗን ምሥጢር በነገራት ጊዜ ቅድስት ድንግል እመቤታችን ሁለንተናዊ ሕይወቷን በንጽሕናና በቅድስና በድንግልናም ለእግዚአብሔር ክብር የሰጠች መሆኗን በመግለጥ «ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንዴት ይሆናል?» (ሉቃ. 1+34) አለችው። በዚህም ቃል ስጦታ መሠረት ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ሥጋዊ ምኞትም ሆነ የዚህን ዓለም ክንፍ ነገር በማሰብ፣ በመናገርና በመሥራትም ፈጽማ የማታውቅ ድንግል በክብር (በሥጋም በነፍስም ድንግል) መሆኗን መስክራለች።

መልአኩም መልሶ «መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፣ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል» (ሉቃ. 1+35) ሲል ነግሮአታል። በዚህም ወልደ እግዚአብሔር ከቅድስት ድንግል ማርያም በተዋሕዶ ሰው የመሆኑ ምሥጢር በግብረ መንፈስ ቅዱስ የሚፈጸም ረቂቅና ድንግቅ ምሥጢር መሆኑን በመግለጥ እመቤታችን ወላዲተ ስምሳክ፣ ስጦታ ስንገዛ ስንገዛ መሆኗን አረጋግጦአል።⁽¹⁴⁷⁾ በመጨረሻም ቅድስት ድንግል

⁽¹⁴⁷⁾ Getachew Haile (Professor), *The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia*, 17.

እመቤታችን «ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም።» (ሉቃ. 1+37) የሚለውን ቃል መልክ በእምነት ተቀብላ «ጭነኑ በከፍተኛ ሁኔታ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ፣ ይደረግልኝ አለች።» (ሉቃ. 1+38) በዚህን ጊዜም ይህን ቃሏን ምክንያት አድርጎ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በማኅፀኗ ተቀርጿል (ተፀንሷል)።

በአጠቃላይ ከላይ የጠቀስናቸው የቅዱሳት መጻሕፍት ገጸን ባባት በቅጥነት ጎሴና ሲመረመሩና በከፍተኛ ስምጦት ሲታዩ ረቂቅና ድንቅ፣ ጥልቅና ምጡቅ የሆነ የምሥጢር ድኅነት መደበል አላቸው። ይኸውም በመጀመሪያ መጋቤ ሐዲስ ቅዱስ ገብርኤል ወደ እመቤታችን ተልኮ ሲመጣ ያቀረበው ልዩ ሰላምታና ውዳሴ፤ እንዲሁም ከድንግል ማርያም ጋር ያደረገው ቃል ምልልስ (ሉቃ. 1+26-39) አስቀድሞ ወደ ካህኑ ዘካርያስ በተላከ ጊዜ እንደገሠጸውና እንደተቆጣው ያይደለ በፍጹም ትሕትናና ደስ በሚያሰኝ ቃል ውዳሴና ቃል አክብሮ ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምን እንዳበሠራት ወንጌላዊው ቅዱስ ሉቃስ በግልጥ ይመሰክራል። ይኸውም ምንም እንኳን እመቤታችን መልአኩን እየመላለሰች ብትጠይቅም ቅሉ ቀደም ሲል በዘካርያስ ላይ ተቆጥቶ እንዳደረገው በእርሷ ላይ ግን አንዳችም ነገር አላደረገም። ይልቁንም መጽሐፍ «... ደግሞ ብሩኅ ዘክርያስ፤ መልአኩ በሰላም ተናገረ፤ ወደባህ ተፈሥሮ ፍሥሕት ዮርዳኑ ስንቲ ስምክንት»⁽¹⁴⁸⁾ እንዳለ በፍጹም ትሕትና ሆኖ በምስጋና ቃል መለሰላት እንጂ።

የቤተ ክርስቲያናችን የነገረ ማርያም መጻሕፍት በስፋት እንደ ሚያስረዱን ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም መልክ ብሥራት ቅዱስ ገብርኤል መድኅን ዓለም ክርስቶስን በነገሩም ድንግልና ፀንሳ፣ በነገሩም ድንግልና እንደምትወልደው ባበሠራት ጊዜ «ስምክጦት ሲከብክ ዘክርያስ ብሥራት፤ ዘክርያስ ምት ስምክንት፤ ወዘክርያስ ዘር ስምጽድ ሰት ወተ፤ ሴት ያለ ወንድ፣ ምድር ያለ ዘር ፍሬን ማስገኘት ይችሉ ዘንድ

⁽¹⁴⁸⁾ «መቅደመ ኪዳን፣ መዝሙረ ዳዊት ወመዝገብ ጸሎት፣ (አሥመራ፣ ኮከበ ጸባሕ ማተሚያ ቤት 1984 ዓ.ም.) ገጽ 597።

እንደዚህ ያለውን የምሥራች ከወዴት አገኘኸው?»⁽¹⁴⁹⁾ ስትል ጠይቃለች። በዚህም ዳግሚት ሔዋን እመቤታችን ምክረ ከይሲን ያለምንም ጥያቄና ቅድመ ሁኔታ ተቀብላ የፍዳና የመርገም፣ የሞትና የመከራ ምክንያት ከሆነችው ከቀዳሚት ሔዋን ፈጽማ የተለየች እንደሆነች ይገነዘባል።

በኦርቶዶክሳውያን አበው ትውፊት መሠረት ቅድስት ድንግል ማርያም ብሥራተ መልአክን የሰማችውና የተቀበለችው ሐርና ወርቅን እያስማማች ስትፈትል ከነበረችበት ከቤተ መቅደስ ውስጥ ሆና ነው። ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያፌድም ይህንን አስመልክቶ ሲናገር «ወእነዘ ተፎተሰ ወርቀ ወሚሳተ ስስተርስያ ገብርኤል ገብተ፤ ድንግል ማርያም በቤተ መቅደስ ውስጥ ሆና ሐርና ወርቅን እያስማማች ስትፈትል መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል በድንገት ታያት»⁽¹⁵⁰⁾ ብሏል። ዳግመኛም ሊቃውንተ ቤተ ክርስቲያን እንዳመሠጠሩትና እንደተረገሙት ሐርና ወርቅ በእመቤታችን እጅ መስማማታቸውና አንድ መሆናቸው መለኮትና ትስብእት በመንፈስ ቅዱስ ግብር አማካይነት በማኅፀኗ ፈጽመው ለመዋሐዳቸው ምሳሌ ነው።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጽጌ ድንግል ይህንን ዐቢይ ምሥጢር ሲገልጽ «ፎተሰ ወርቀ ወፎተሰ ሚሳተ ስሙ በስጥሳትኪ ተባዩ፤ ስምሳኔ መሰከት ወትሰብስት ስንዘ ሲዮሐፀ፤ ተስምረ ብርሃን ማርያም ስፀሐዩ ዩድቀ ስንቀዩ፤ ዩገዳኪዮ ስንበሰ ስብ በሰሚዐ ቃሱ ወድምፀ፤ ሰገብርኤል መሰከከኪ ዘፍሁሕ ገዱ፤ የሐርና የወርቅ ፈትል በጣቶችሽ ውስጥ እንደተሰማሙና እንደተዋሐዱ መለኮትና ትስብእት በማኅፀንሽ ፍጹም ለመዋሐዳቸውና አንድ

⁽¹⁴⁹⁾ ቅዱስ ያፌድ፣ መጽሐፈ ድጎ፣ ገጽ 171።
⁽¹⁵⁰⁾ መጽሐፈ ልደታ፣ [“The Book of the Nativity of St. Mary”], ed. M. Chaine, *Corpus Scriptorum Christianorum Orientalium*, vol. 7, *Scriptores Aethiopicci*, ገጽ 9-10። አባ ጽጌ ድንግል፣ «ማኅሌተ ጽጌ»፣ ገጽ 612-613። Metropolitan Anthony, "Mary in the Orthodox Tradition," *Mary in the Church*, ed. John Hyland (Athlone: Veritas Marist Brothers, 1989), 98-99. Getachew Haile (Professor), *The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia*, 89, 206. ቅዱስ ያፌድ፣ መጽሐፈ ድጎ፣ ገጽ 169-171፣ 385።

ሥዕል 5:- መጋቢ ሐዲስ ቅዱስ ገብርኤል እመቤታችንን ሲያበሥራት
«ወእነዘ ተፎተሰ ወርቀ ወሚሳተ፤ ስስተርስያ ገብርኤል ገብተ።»
(መጽሐፈ ድጎ፣ ገጽ 171)
«ፎተሰ ወርቀ ወፎተሰ ሚሳተ ስሙ በስጥሳትኪ ተባዩ፤ ስምሳኔ መሰከት ወትሰብስት ስንዘ ሲዮሐፀ፤ ተስምረ ብርሃን ማርያም ስፀሐዩ ዩድቀ ስንቀዩ፤ ዩገዳኪዮ ስንበሰ ስብ በሰሚዐ ቃሱ ወድምፀ፤ ሰገብርኤል መሰከከኪ ዘፍሁሕ ገዱ።»
(ማኅሌተ ጽጌ፣ ገጽ 612-613)

ለመሆናቸው አማናዊ ምሳሌ ሆነ። ብርሃነ ቅዱሳን ለሆነው አማናዊው ፀሐዩ ጽድቅ ለኢየሱስ ክርስቶስ ደጃፉ የሆንን፤ ተአምርሽ የበዛ ድንግል ማርያም ሆይ 'ካሁ ተፀነህ' የሚለውን የመልአክ ሰላም የቅዱስ ገብርኤልን ቃለ ብሥራት 'ጽኑነ' በከፊት ተጠላኝ ብለሽ በመቀበልሽ ብርሃነ ቅዱሳን የሚሆን ክርስቶስን ያለ አባት በኅቱም ድንግልና አስገኘሽው»⁽¹⁵¹⁾ በማለት ተናግሮአል።

በእርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን አስተምህሮ መሠረት በእመቤታችን አማካይነት የተከናወነው የሥጋዊ ምስጢርም ሆነ ከእርሷ በተነሣው ሥጋና ነፍስ የተፈጸመው አማናዊ የድኅነት ዓለም ሥራ የሦስቱም አካላት ምክር ማለትም የሥላሴ ፈቃድና ሥምረት ነው። ይህ መሠረተ እምነት ከነገረ ድኅነት ትምህርት ጋር የተያያዘ ጥልቅ ምስጢር አለው። በሌላ አገላለጽ በዘመነ ሥጋዊ በአካላዊ ቃል በእግዚአብሔር ወልድ በኩል የተደረገው አምላካዊ የማዳን ሥራ [Redemptive Deeds] ሐዲስ ተፈጥሮ [Recreation] ይባላል።

በመሆኑም ይህ ተፈጥሮ ሐዲስ መባሉም የሰው ልጅ በጥንተ ተፈጥሮ [Creation] የተሰጠውን የእግዚአብሔር መልክ በኃጢአቱና በበደሉ ምክንያት ስላቆሸሸና ንጽሐ ጠባዩን ስላሳደፈ፤ በዚህ ረቂቅና ድንቅ የተዋሕዶ ምስጢር ምክንያት አጥቶት የነበረውን ጸጋና ክብር እንዲሁም የልጅነት ሥልጣን ዳግመኛ ስላገኘበት ነው።⁽¹⁵²⁾ በመሆኑም መጽሐፍ «ደቤ ስግዚአብሔር ንግበር ሰብስ በክርስቶስ ወበእምሳኪነ፤ እግዚአብሔርም አለ፡- ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌያችን እንፍጠር።» (ዘፍ. 1÷26) ብሎ እንደመሰከረው የሰው ልጅ ጥንተ ተፈጥሮ በሦስቱም አካላት ፈቃድና ሥምረት እንደተከናወነ ሆኖ፤ እንዲሁም

⁽¹⁵¹⁾ አባ ጽጌ ድንግል፣ «ማሳሌተ ጽጌ»፣ ገጽ 612-613።
⁽¹⁵²⁾ አባ ስብሐት ለአብ፣ «ግግሥ»፣ ገጽ 544። አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha], «መጽሐፈ ምስጢር» [“The Book of Mystery”], ገጽ 88። አባ ጽጌ ድንግል፣ «ማሳሌተ ጽጌ»፣ ገጽ 613። Metropolitan Anthony, “Mary in the Orthodox Tradition,” 98. Getachew Haile (Professor), *The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia*, 17, 83.

የሰው ልጅ ሐዲስ ተፈጥሮ ፈጣሪ ፍጥረታት በሆኑት [The Original Author of Creation] በሦስቱ አካላት ፈቃድና ሥምረት መፈጸሙ የግድ ነው። ሌላው ምስጢር ደግሞ ወልደ እግዚአብሔር ከእመቤታችን በተዋሕዶ ሰው ሆኖ በቀራንዮ መስቀል ላይ የፈጸመው የድኅነት ዓለም ሥራ (ኩዲስ ተፈጥሮ) በዕለተ ዓርብ መከናወኑ፤ በጥንተ ተፈጥሮ በዕለተ ዓርብ በአርአያ ሥላሴ ለተፈጠረው የሰው ልጅ የተደረገ አምላካዊ መግባት /የጥርኅነትና የቤዛነት ሥራ/ መሆኑን በምስጢር ያመለክታል።

ቅዱስ ኤፍሬም ሶርያዊ በቅድስት ሥላሴ ምክር መሠረትነት የሰው ልጆች ሐዲስ ተፈጥሮ የተፈጸመበትን የሥጋዊ ምስጢር በተናገረበት አንቀጽ፡- «ከከፊት በደቃዳ፤ ወበሥምደተ ከዘቱ፤ ወመግደስ ቅዱስ ሙዩክ ወአድኃነነ፤ በእርሱ ፈቃድ፣ በአባቱ ፈቃድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ መጥቶ ሰው ሆኖ አዳነን»⁽¹⁵³⁾ በማለት መስክሮአል። ከዚህ ዓውደ ንባብ ድኅነት ዓለም ራሱ ሐዲስ ተፈጥሮ በመሆኑ ለጥንተ ተፈጥሮ መሠረት የሆኑ ሥላሴ የዚህ ሐዲስ ተፈጥሮም (ምስጢር ድኅነት) መሠረት መሆናቸውን ይገነዘቧል። ስለሆነም «መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፣ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።» (ሉቃ. 1÷35) የሚለው ቃለ መልአክ በዚህ ድንቅ ምስጢር አማካይነት ተፈጽሟል፣ ታትሟል፣ ተደምድሟል።

በእርቶዶክሳውያን ሊቃውንት ዘንድ ርእሰ ምስጢራት ተብሎ በሚጠራውና በሚታወቀው በምስጢር ሥጋዊ እምነታችንና ትምህርታችን መሠረት የወልደ እግዚአብሔር ከድንግል ማርያም ሰው የመሆን ምስጢር የተፈጸመውና ወልደ እግዚአብሔር ወልደ ማርያም የሆነው በኃይል መንፈስ ቅዱስ፣ በግብረ መንፈስ ቅዱስ ነው። ምክንያቱም ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ እናት የተወለደውን ቀዳማዊ አምላክ፤ ድኅረ ዓለም ያለ አባት በኅቱም

⁽¹⁵³⁾ ወ-ዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 47።

ድንግልና ፀንሳ፣ በኅተም ድንግልና ለመውለድ የቻለችውና የበቃችው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመሆኑ ነው። አብሣሪዎ የሆነው መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል «መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል» ያላትም ስለዚህ ነው። ኢትዮጵያዊው ቁርሎስ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫም ይህንን ረቂቅ ምሥጢረ ትሥጉት አስመልክቶ በተናገረበት አንቀጽ «ውስተ ጊዜ ትዬ ነዩ ስመተ ስግዚአብሔር ይኩነኒ በከመ ተቢሰኒ። ወሶበ ትዬ ዘንተ ወዳደ ስግዚአብሔር ኮና ወዳደ በምጽክተ ሙንሬስ ቅዱስ፤ ወዳደኑኒ ኮነቶ ስመ በኃይስ ሰው። ስመሰ ስዳሰሳ ሙንሬስ ቅዱስ ወኃይስ ሰው ስምሲክህሰት ስግምጭት ሰወዳደ ሰው»⁽¹⁵⁴⁾ በማለት አብራርቶና አፍታቶ ተናግሮአል።

ዳግመኛም በዕለተ ብሥራት የተገለጠውን የርደተ መንፈስ ቅዱስ ምሥጢር አስመልክቶ የቤተ ክርስቲያናችን የነገረ ማርያም መጽሐፍ፡-

ወፍቡ ሰማዕሳ ስምሴ ገብርኤል መሰክክ ዘከመ ደቢሳ ሰማርያም ሙንሬስ ቅዱስ ደመደስ ሳዕሰኪ ወኃይስ ሰው ደዳሰሰኪ፣ ዘኒ ደተወሰድ ስምኒኪ ቅዱስ ውስቱ፤ ወዳደሙደ ወዳደ ሰው። ስኮ ዘመደስ ሳዕሰሃ ሙንሬስ ቅዱስ ዘከመ መደስ ሳዕሰ ነቢያት ወሐዋርያት ወሳዕሰ ኩሱሙ ሙሃደምናን ሰቀድሶ ነፍሶሙ ወሰስንጽሑ ሥጋሆሙ፤ ወሰስጽቆትሙ ወሰስብትሙ ውስተ ሙንግሥተ ሰማያት በሕተቱ።⁽¹⁵⁵⁾ ይላል።

የዚህ ኃይለ ቃል ፍቺውም እነሆ ከመልአኩ ከቅዱስ ገብርኤል ቃል ድንግል ማርያምን መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል፤ ስለዚህም ደግሞ ካንቺ የሚወለደው ቅዱሱ የእግዚአብሔር ልጅ ነው ብሎ እንደነገራት ሰማን። መንፈስ ቅዱስ በእመቤታችን ላይ ማደሩም በቅዱሳን ነቢያትና በቅዱሳን ሐዋርያት እንዲሁም በምእመናን ሁሉ ላይ ነፍሳቸውን ለመቀደስ፤

⁽¹⁵⁴⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]: «መጽሐፈ ምሥጢር» ["The Book of Mystery"] ፣ ገጽ 88።

⁽¹⁵⁵⁾ አባ ስብሐት ለአብ፣ «ግሥ»፣ ገጽ 548። Getachew Haile (Professor), *The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia*, 15, 40, 166.

ሥጋቸውን ለማንጸት ብሎም ለማጽደቅና ወደ መንግሥተ ሰማያት ለማስገባት እንደመጣው ዓይነት አይደለም።

ከዚህም ጋር የብሥራተ መልአክን ትርጓሜ ምሥጢር የሚያትተውና የሚያብራራው የቤተ ክርስቲያናችን የነገረ ማርያም ድርሳን ይህን ገጸ ንባብ ከዚህ እንደሚከተለው ያትታል።

ሰማርያምስ ስምክርሙ ስማ ቀዳሳ ወስንጽሑ ሙንሬስ ቅዱስ በቅዱሴ ወንጽሕ ዘሲደተነገር። ወስመ ሥጋዌሁኒ ሰወዳደ ስግዚአብሔር ሙንሬስ ቅዱስ መደስ ሳዕሰሃ ከመ ደኩን ሳንሳ ስምውስቱ ሙንሬስ ቅዱስ ዘስንበስ ዘርስ ብስሰ። ወስተፎስጠ ውስቱ ሙንሬስ ቅዱስ ስምሳዕሰሃ ስስሐተ ስዓተ፤ ወስቆደበተ ዓጸን ሰዓሰሙ ዓሰም ደሂሱ ምስሰሃ ስንበስ ተፎስጠ።⁽¹⁵⁶⁾

ይህም ማለት ድንግል ማርያምን ግን መንፈስ ቅዱስ ከእናቷ ማኅፀን ጀምሮ ይህ ነው ተብሎ ሊነገር በማይቻል ንጽሕናና ቅድስና አከበራት፣ ቀደሳት፣ አነጻትም። የእግዚአብሔር አብ ልጅ ከእርሷ ሰው በሆነ ጊዜም መንፈስ ቅዱስ ያደረገት ፅንሷ ያለ ዘር፣ ያለ ሩካቤ በኅተም ድንግልና ይሆን ዘንድ ነው። ይህ ቅዱስ መንፈስም ለአንዲት ሰዓት ወይም ለዓይን ጥቅሻ ያህል እንኳ ከእርሷ አልተለየም። ይልቁንም ከእርሷ ሳይለይ ለዘላለሙ ይኖራል እንጂ በማለት አብራርቶና አፍታቶ ይናገራል።

በኦርቶዶክሳውያን ሊቃውንት ዘንድ የነገረ መንፈስ ቅዱስ ትምህርት [Pneumatology] የነገረ ማርያምና የነገረ ሥጋዌ አስተምህሮ መሠረትና የእምላካውያት ምሥጢራት ሁሉ መግቢያ በርም ነው። ["Pneumatology is the locus of entry in to the divine mysteries of God."] ለአብነት ያህል በንጠቅስ በቅዱስ ወንጌል እንደተጻፈው ወላዲተ እምላክ ድንግል ማርያም ቅድስት ኤልሳቤጥን በጎበኘችት ጊዜ ኤልሳቤጥ

⁽¹⁵⁶⁾ Getachew Haile (Professor), *The Mariology of Emperor Zara Yacob of Ethiopia*, 40.

ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ተመልታና ቃሏን ከፍ አድርጋ አሰምታ።
 «ወምነትኑ ከነ ከመ ተምዘኪ ኅቤድ ከመ ሰነገዘከደ፤ የጌታዬ እናቱ እመቤቴ
 ወደ እኔ ትመጪ ዘንድ እኔ ምንድር ነኝ?» (ሉቃ. 1፡43)
 ስትል ተናግራለች። ከዚህም ኃይለ ቃል ከሣቴ ምሥጢር የሆነው
 መንፈስ ቅዱስ እመቤታችን ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ
 የመሆኗን ምሥጢር በቅድስት ኤልሳቤጥ አድሮ ለዓለም ሁሉ
 መግለጡንና ማረጋገጡን ልብ ይሏል።

ይኸው ቅዱስ መንፈስ በቅዱሳን ሐዋርያትም አድሮ የኢየሱስ
 ክርስቶስን የባሕርይ አምላክነት ገልጦአል። ለዚህም «እርሱም፡- እናንተ
 ስ እኔን ማን እንደሆንሁ ትላላችሁ? አላቸው። ስምዎን ጴጥሮስም
 መልሱ፡- አንተ ክርስቶስ የሕይወት የእግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ።
 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡- የዮና ልጅ ስምዎን ሆይ፥ በሰማያት
 ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብፁዕ ነህ»
 (ማቴ. 16፡15-17)፤ «ስለዚህ ማንም... በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ በቀር፡-
 ኢየሱስ ጌታ ነው ሊል አንድ ስንኳ እንዳይቻል አስታውቃችኋለሁ።»
 (1ኛ ቆሮ. 12፡3) የሚሉት ቃላት መጻሕፍት በቂ ማስረጃዎችና ምስክ
 ሮች ናቸው። ስለሆነም እነዚህ ገጸ ንባባት የኢየሱስ ክርስቶስን
 የባሕርይ አምላክነት በሥጋዊና በደማዊ አእምሮ ማወቅና መረዳት
 ወይም ደግሞ ከሥጋዊ ከደማዊ መምህር መገንዘብ እንደማይቻል
 ያመለክታሉ። ዳግመኛም በመንፈስ ቅዱስ ገላጭነት ካልሆነ በቀር
 መድኅነ ዓለም ክርስቶስን አምላክ፣ ወልደ አምላክ ብሎ ማመንም ሆነ
 ማሳመን ለማንም እንደማይቻል በግልጥ ይመሰክራሉ።

ከላይ በዝርዝር እንደለጥነው የድኅነታችን ምሥጢር የተ
 ፈጸመበት አምላካዊ የቸርነት ሥራ በማኅፀነ ድንግል የተከናወነው
 በግብረ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን ተመልክተናል። የድኅነታችን ምክንያት
 የሆነችው ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምም ከመልአክ ብሥራት
 ከቅዱስ ገብርኤል አንደበት የሰማችውንና በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና

ጥበብ በእርሷ ሕይወት የሚፈጸመውን የወልደ እግዚአብሔርን
 ድንግልናዋ ጽንሰና ልደት አምና መቀበሏን «ነዩ ከሙተ ስግዚአብሔር ደካኒ
 በከመ ተቤሰኒ፤ የእግዚአብሔር ገረዱ እነሆኝ አለሁ፤ እንዳልክ ይሁንልኝ፤
 እንደቃልህም ይደረግልኝ» (ሉቃ. 1፡38) በማለት ገልጸ ተናግራለች።
 ኦርቶዶክሳውያን ሊቃውንትም ይህ የእመቤታችን ቃለ ተአምኖና በጎ
 ፈቃድ ለአካላዊ ቃል ሰው መሆንና ለድኅነተ ዓለም ሥራ ወሳኝ
 መሆኑን መላልሰው አስተምረዋል። ከዚህም ጋር ይህን ቃሏን ምክንያት
 አድርጎ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በማኅፀነ ድንግል በመቀረጹ
 ይህ የእመቤታችን መልካም ፈቃድ ለነገረ ድኅነት መሠረት መሆኑንም
 ይገነዘባል።

መልአክ እግዚአብሔር እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም
 ወላዲተ አምላክ የመሆኗን ምሥጢር በሁለት ዓይነት መንገድ ገልጾ
 መስክሮአል። ይኸውም በመጀመሪያ መጋቤ ሐዲስ ቅዱስ ገብርኤል
 እመቤታችንን «... ስለዚህ ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱሱ
 የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል።» (ሉቃ. 1፡35) ሲል ከእርሷ በኅቱም
 ድንግልና ተፀንሶ፣ በኅቱም ድንግልና የሚወለደው መድኅን ክርስቶስ
 የባሕርይ አምላክ መሆኑን በግልጥ አስረድቷል።

ከዚህ በመቀጠል ደግሞ ግሩምና ድንቅ በሆነው በመድኅነ
 ዓለም በኢየሱስ ክርስቶስ ድንግልናዋ ፅንሰና ልደት የጥርጥር ጭጋግ
 በኅሊናው የተፈጠረበትና የተጋረደበት አረጋዊው ጸድቅ ቅዱስ ዮሴፍ
 የምሥጢሩን ርቀትና ጥልቀት መረዳት በተሳነው ጊዜ መልአክ
 እግዚአብሔር በሕልም ተገልጦ እንዲህ አለው፡- «የዳዊት ልጅ ዮሴፍ
 ሆይ፥ ከእርስዎ የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን
 ለመወሰድ አትፍራ። ልጅም ትወልዳለች፤ እርሱ ሕዝቡን
 ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ። በነቢይ ከጌታ
 ዘንድ፡- እነሆ፥ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች፥ ስሙንም
 አማኑኤል ይሉታል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆኖአል።»

ትርጓሜውም፡- እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ሆነ የሚል ነው።» (ማቴ. 1፡20-23) ይህ ቃለ መልእክ ከድንግል ማርያም በግብረ መንፈስ ቅዱስ ተጸንሶ የሚወለደው መሲሕ አስቀድሞ ትንቢት የተነገረለትና ሱባኤ የተቆጠረለት የባሕርይ አምላክ መሆኑን ያስገነዝባል።

ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ ከላይ የገለጥነውንና ሰማያዊው የእግዚአብሔር መልእክ የሰጠውን አማካይ ምስክርነት ሲያነጻጽር «ወክክቤ ዮሴፍ ከሙ ስግዘት ወተቀገየ ሳቲ ከሙ ገብሮ። ወበስጉተዝ ስብሠቴ መሰክሰ ሰቅድስት ድንግል ማርያም ከሙ ትትፎሃህ ወሱቱኒ ከሙ ሲዳናፍቅ»⁽¹⁵⁷⁾ ብሏል። የሊቁ ኃይለ ቃል ትርጓሜ ምሥጢር አረጋዊው ጻድቅ ቅዱስ ዮሴፍ እመቤታችን ወላዲተ አምላክ የመሆኗን ምሥጢር ከመልእክነት አንደበት በጎላ በተረዳ ነገር ካወቀ በኋላ ድንግል ማርያምን እንደ እመቤቱ አድርጎ አስበራት፤ እንደ አልጋይም ሆኖ ታዘዛት። በዚህም መሠረት አንዱ የእግዚአብሔር መልእክ ለሁለቱም ማለት ለእመቤታችንና ለዮሴፍ ተገለጠ። ድንግል ማርያምን ደስ ይላት ዘንድ አበሠራት፤ ቅዱስ ዮሴፍን ግን የጽንሷን ነገር እንዳይጠራጠር ምሥጢሩን ገልጾ አስረዳው ማለት ነው።

እስካሁን ድረስ እንዳየነው የቅድስት ድንግል እመቤታችን ወላዲተ አምላክነት ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የነገረ ማርያም አስተ ምህሮ ዐቢይ መሠረት መሆኑን ተመልክተናል። ልቦ አምላክ የተባለው ቅዱስ ዳዊት ገጽሕት በድንግልና፣ ሥርጉት በቅድስና የሆነችው እመቤ ታችን ድንግል ማርያም ለእግዚአብሔር የማዳን ሥራ ልዩ መሣሪያ ሆና መመረጧን ሲናገር «... ያበድሮን ስግዘትከፎ በስናቅዳ ዩዮን፤ ስምኩስ ተ ዓዳሂቲ ሰዩሰቅብ። ነኪር ነገሩ በስጉከኪ ሀገሩ ስግዘትከፎ» (መዝ. 86፡2-3) በማለት መስክሮአል።

⁽¹⁵⁷⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha], «መጽሐፈ ምሥጢር» [The Book of Mystery] ፣ ገጽ 9-10። St. Jacob of Serug, On the Mother of God, 38, 60. Meersseman trans. The Acathistos Hymn: Hymn of Praise to the Mother of God, 41.

ኢትዮጵያውያን መተርጉማን ይህንን ቃለ ትንቢት ለምሥጢ ረ ሥጋዊ ሰጥተው ሲተረጉሙ «ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር ከቤተ ያዕቆብ ደናግል ይልቅ በድንጋሌ ሥጋ፣ በድንጋሌ ነፍስ የጸናች የክብርት እመቤታችንን ሕዋሳት ለተዋሕዶ መረጠ፣ ወደደ። ዳግመኛም ኃይሉ አምላክ በእርሷ ሕይወት የሠራው ልዩ ሥራ ማለትም በጎቱም ድንግልና ፀንሳው፣ በጎቱም ድንግልና እንድትወልደው የማድረጉ ምሥጢር ዕፁብ ድንቅ በመሆኑ ስንበስ ዘርሷ፣ ስንበስ ፈካቤ አምላክን የወለድሽ ድንግል ማርያም ሆይ በእውነት ሀገረ እግዚአብሔር ተብለሽ ልትጠሪ ይገባሻል»⁽¹⁵⁸⁾ እያሉ አብራርተው ገልጸዋል።

ይህንን ታላቅና ድንቅ ምሥጢረ ተዋሕዶ አስመልክቶም ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ራሷ የነገረ ማርያም ሊቃውንት «መዝሙረ ድንግል፣ ጸሎተ ማርያም» እያሉ በሚጠሩት ምስጋናዋ «ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቲ ሐሤት ታደርጋለች፤ ... ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና» (ሉቃ. 1፡47-49) በማለት ተናግራለች። ኦርቶዶክሳውያን ቅዱሳን አበው መፍቀሬ ሰብእ የሆነው አምላክ በልዩ አምላካዊ ጥበቡ ባደረገው የሥጋዊ ምሥጢር አማካይነት የፈጸመውን የድኅነተ ዓለም ሥራ ታላቅነትና አስደናቂነት ሲገልጡ «ልዑል እግዚአብሔር ይህንን ዓለም ከፈጠረበት ጥበቡ ይልቅ ሰው ሆኖ ይህንን ዓለም ያዳነበት ጥበቡ እጅግ ይበልጣል» ብለዋል።

ይህ ኃይለ ቃል በሌላ አገላለጽ ሲነገር ፈጣሪ ዓለማት የሆነው ኃይሉ እግዚአብሔር ሥነ ፍጥረትን በጥንተ ተፈጥሮ ከፈጠረበትና ካለመኖር ወደ መኖር አምጥቶ ካስገኘበት ጥበቡና ክሂሎቱ (ችሎታው) ይልቅ በኋለኛው ዘመን ለቤዛ ዓለም፣ ለድኅነተ ዓለም ሲል ከእመቤ ታችን ከድንግል ማርያም ተወልዶ ይህን ዓለም ዳግመኛ

⁽¹⁵⁸⁾ መዝሙረ ዳዊት ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 432። ቅዱስ ያሬድ፣ ዝማሪ መዋሥዕ ት፣ ገጽ 125። ቅዱስ ሳዊርስ፣ «በእንተ ሃይማኖተ ኒቅያ»፣ ሃይማኖተ አበው፣ ገጽ 357፣ 361። ቅዱስ ያሬድ፣ «አንቀጾ ብርሃን»፣ ገጽ 403። ተሾመ ዘራሁን (መልእክ ታቦር)፣ ሰአሊ ለነ ቅድስት፣ ገጽ 16-17።

በሐዲስ ተፈጥሮ የፈጠረበትና ያዳነበት የሥጋዊ ጥበብ እጅግ ይበልጣል፤ ይደንቃል ማለት ነው። ስለሆነም በእመቤታችን በኩል የተረገው ይህ አምላካዊ ጥበብና አድኅኖት ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም በነገረ ዱሳነት ውስጥ ያላትን ልዩ ድርሻ ያስገነዝባል፤ ያረጋግጣልም።

በቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር የሚዘመረው የእመቤታችን ምስጋናም ይህንን ምሥጢረ ተዋሕዶ ሲያደንቅ «እንቲ ተዓብዩ ስምዖንዎት ስንሰት። ስለ ነሥሳ ደጋ ወክብረ። ከ ማርያም ወላዲተ ስምላክ ሀገር ሙንቴሳዊት ዘኅዳሪ ሳዕሲሃ ስግዚአብሔር ሰው፤ ድንግል ማርያም ሆይ ጸጋና የክብር ክብር ካላቸው ከብዙ ሴቶች አንቺ ትበልጫለሽ። አምላክን የወለድሽ ድንግል ማርያም ሆይ ልዑል እግዚአብሔር ያደረብሽና የከተመብሽ ረቂቅ ከተማ ነሽ።»⁽¹⁵⁹⁾ ይላል። በዚህም ቃለ ውዳሴ መሠረት እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ሀገረ እግዚአብሔር መባሏ ንጉሥ በከተማው እንዲኖር፤ በባሕርይ ሞት ሽረት፤ በመንግሥቱ ጎልፈት የሌለበት ሰማያዊውና ዘላለማዊው ንጉሥ ክርስቶስ ዘጠኝ ወር ከአምስት ቀን ማኅፀኗን ዓለም አድርጎ ስለኖረባትና ስለደረባት ነው። ይህ ሁሉ አምላካዊ የቸርነት ሥራም ባሕሪ ምስረት ወደብረ ተሰጥቶ የሆነው አምላክ በጥንተ ተፈጥሮ በአርአያውና በመልኩ የፈጠረውን የሰውን ልጅ ዳግመኛ በሐዲስ ተፈጥሮ ለማደስና ለመቀደስ ብሎም ለማክበር በፈቃዱ ያደረገው አምላካዊ መግቦትና ወይም የድኅነት ጉዞ ነው።

ዳግመኛም በአርቶዶክሳውያን ዘንድ በስፋት የሚታወቀው የድንግል ማርያም ውዳሴ «ዛቲ ይስቲ ስዩሪሳሴም ሀገርሙ ሰነበያት ወሙሳዶ ሪ ፍሥሐሆሙ ሰኩሱሙ ቅዱሳን፤ የቅዱሳን ነቢያት ሀገረ ትንቢታቸው ይህቺ እመቤታችን ናት። የቅዱሳን ጸድቃን፤ የቅዱሳን ሰማዕታት፤ የቅዱሳን መላእክት ደስታቸው የሚሆን የጌታ ማደሪያም የምትሆን እመቤታችን

⁽¹⁵⁹⁾ ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 154። ቅዱስ ያራድ፣ ዝማራ መዋሥዕት፣ ገጽ 55፣ 174። St. Jacob of Serug, On the Mother of God, 37, 44. Davis, The Seven Ecumenical Councils (325-787): Their History and Theology, 244.

ድንግል ማርያም ናት»⁽¹⁶⁰⁾ በማለት ዓውደ ንባቡን በምሥጢር ተርጉሞ ገልጿል፤ አጽንቶአል። በመሆኑም ኢየሩሳሌም ማለት በቁሙ ሲተረጎም ሀገረ ሰላም ማለት እንደሆነ ሁሉ፤ አማናዊቷ ኢየሩሳሌም እመቤታችንም የንጉሠ ሰላም የክርስቶስ ማደሪያው ሀገሩ፤ መቅደሱ፤ ዙፋኑ ናትና። ይህንንም የቤተ ክርስቲያናችን መጻሕፍተ ውዳሴያትና ቅዳሴያት «ከሣዶ ዳግሚት ብኪ ዱሳነ ዓለም ወበወሰደኪ ኮነ ሰላም፤ ሁለተኛ ሰማይ ድንግል ማርያም ሆይ በአንቺ ምክንያትነት ዓለሙ ሁሉ ዳነ፤ በልጅሽም ፍጹም ሰላም ሆነ»⁽¹⁶¹⁾ በማለት ይመሰክሩላታል።

ቀደም ብለን እንደጠቀስነው ከፍጡራን ሁሉ በላይ ሆና የአምላክ እናት የመሆን ልዩ ጸጋ የተሰጣትና በዚህም አምላካዊ ጸጋ ቅድስተ ቅዱሳን፣ ንጹሕተ ንጹሐን፣ ክብርተ ክቡራን፣ ሰዕሳተ ሰውሳን የሆነችው እመቤታችን ድንግል ማርያም ብቻ ናት። ስለሆነም ታላቅ አምላካዊ ጸጋና ልዩ ምርጫ ምክንያት ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ከሰማያውያን መላእክትና ከምድራውያን ቅዱሳን ጸድቃን ሁሉ በላይ ሆና ትከበራለች። የቤተ ክርስቲያ ናችን የነገረ ማርያም አስተምህሮም ቅድስት ድንግል እመቤታችን ወላዲተ አምላክ በመሆኗ መሰደድት ፍጡራን (ከፍጡራን ሁሉ በላይ) መተሕተ ፎሜ (ከፈጣሪ በታች) ሆና ለድኅነታችን መሠረት እንደሆነች በሰፊው ያስረዳናል።

ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ለእግዚአብሔር ወልድ አምላካዊ የአድኅኖት ሥራ መሠረት መሆኗን በመግለጥ ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም «ማርያም ደንገሰ ሙዳዩ ዕፍረት ነቀዕ ፎሰፎስ ሣዩ ሕደወት። ፍሬ ከርሣ ስድህነ ኩሱ ዓለሙ። ወሠዓሪ ስምኔነ ሙርገሙ። ወገብሪ ሰሳሙ ሣዕከሲነ በመስቀሱ፤ ድንግል ማርያም ማዩ ሕይወት የሚሆን ጌታ መገኛ ምንጭ ናት። ፍሬ ማኅፀኗ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን ሁሉ ከኃጢአትና ከፍዳ፤ ከመርገምና ከሞት አድኖአልና። ከእኛም መርገመ ሥጋን፤

⁽¹⁶⁰⁾ ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 110።
⁽¹⁶¹⁾ መጽሐፈ ቅዱሴ፣ ገጽ 436። ቅዱስ ያራድ፣ መጽሐፈ ድግ፣ ገጽ 387። «መልከዐ ውዳሴ»፣ መጽሐፈ ሰዓታት ወመዝገብ ጸሎት፣ (አዲስ አበባ፣ አክሱም ማተሚያ ቤት፣ 1993 ዓ.ም.)፣ ገጽ 328።

መርገመ ነፍስን አጠፋልን፣ ደመሰሰልን። በመካከል ሆኖም ሰውና እግዚአብሔርን በመስቀሉ አስታረቀ፣ ሰውና መላእክትን አገናኘ⁽¹⁶²⁾ በማለት አስተምሮአል።

በአጭሩ ከላይ እንደገለጥነው በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን የነገረ ማርያም መሠረተ እምነት (ደግማ) የእመቤታችን የቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ ስምላክነት ልዩ ሥፍራ የሚሰጠው ከነገረ ድኅነት ጋር የተያያዘ ረቂቅ ምሥጢርና ጥልቅ ግንኙነት ስላለው ነው።

3.2. የመጻሕፍተ ቅዳሴያት አስተምህሮ

የኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓተ ስምልኮ ዋና ማዕከል የሆነው የቅዳሴ ሥርዓት ስለ ቅድስት ድንግል እመቤታችን ማርያም ወላዲተ ስምላክነት በስፋትና በጥልቀት ይመሰክራል። የቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓተ ቅዳሴ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን የማዳን ሥራ ዘወትር የሚያወሳና የሚገልጥ ሕያው ምሥጢር በመሆኑ መድኃኒ ዓለም ክርስቶስን ወልዳ ያስገኘች የድንግል ማርያምን ሁለንተናዊ ዜና ሕይወት በመተንተን ያስረዳል።

ለምሳሌ ያህል ብንመለከት ከፍራ ቅዳሴ በፊት የሚጸለየው የሥርዓተ ቅዳሴ ክፍል «ማዕጠን ዘወርቅ ስንተ ሃርኪ ፍሕመ ስሳት፤ ቡሪክ ዘነሥስ ስመቅዳስ ዘዳሠሪ ኃጢአተ ወዳዳመስስ ኒጋዮ። ዝ ውስቲ ዘእግዚአብሔር ቃሳ ዘተሰብስ ስምኒኪ ዘስዕሪገ ስስቡሁ ርስቶ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ሥመራ፤ እሳትነት ያለውን ፍሕም የተሸከምሽ የወርቅ ማዕጠንት አንቺ ነሽ። ቡሩክ የተባለ አሮን ከቤተ መቅደስ ይዞሽ የወጣ፤ ማዕከስ ሕያዋን ወመታን ሆኖ አስራሌልን የታደገብሽ ማዕጠንተ ወርቅ፤ አንድም ቡሩክ እግዚአብሔር ለድኅነተ ዓለም መሣሪያ አድርጎ ማኅደረ እግዚአብሔር ከሚሆን ከአብርሃም ባሕርይ የመረጠሽ አንቺ ነሽ»⁽¹⁶³⁾ ይላል።

(162) ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 156።
(163) መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 70-71።

በዚህ ዓውደ ንባብ መሠረት ማዕጠንት የእመቤታችን የድንግል ማርያም ምሳሌ ሲሆን፤ ወርቁ ደግሞ የንጽሕናዋና የቅድስናዋ ምሳሌ ነው። ከዚህም ጋር ዕጣኑ የትስብእት፣ ፍሕመ ደግሞ የመለኮት ምሳሌ ነው። አንድም ፍሕም ከድንግል ማርያም ሰው የሆነው የሥግው ቃል የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው። ይኸውም ፍሕም የመዳሰስና ያለመዳሰስ ግብር እንዳለው ሁሉ፤ መዳሰስ የትስብእት፣ አለመዳሰስ ደግሞ የመለኮት ምሳሌ ነው። (ዮሐ. 20፡27-29) ሌላው ምሥጢር ደግሞ ዕጣኑና ፍሕሙ በማዕጠንተ ወርቅ ውስጥ የተዋሐደበት የወርቅ ዘንግ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው። ምክንያቱም በማኅፀነ ድንግል ማርያም መለኮትና ሥጋን ያዋሐደና አንድ ያደረገ እርሱ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነውና። ጻግመኛም ከድንግል ማርያም በተዋሐደው ሰው የሆነውና ራሱን የተወደደና ያማረ መሥዋዕት አድርጎ ያቀረበው ይህ ሥግው ቃል መርገመ ሥጋ፣ መርገመ ነፍስን የሚደመስስ፤ በረከተ ሥጋ፣ በረከተ ነፍስን የሚያድል ቡሩክ ስምላክ ነው።⁽¹⁶⁴⁾

ሊቁ ቅዱስ አባ ሕርያቆስ እመቤታችን ድንግል ማርያም እሳተ መለኮትን በማኅፀኗ የተሸከመች ማኅደረ መለኮት መሆኗን ሲገልጥ «ጌዳ ሪ ውስተ ከርሥኪ ስሳተ መስኮት ዘስባቱ ጥያቄ ወእመጠን፤ መመርመር መወሰን የሌለበት ስፋሕ፣ ምሉዕና ረቂቅ የሆነ እሳተ መለኮት በማኅፀንሽ አደረ»⁽¹⁶⁵⁾ በማለት መስክሮአል። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ታላቅና ድንቅ የተዋሕዶ ምሥጢር አማካይነት ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው በሆነ ጊዜ የቀደመውን የሰው ልጆችን አስከፊ ኑሮና አስቃቂ ሁኔታ ቀይሯል። ይህም ከላይ እንደገለጥነው የቤተ እሥራኤልን አስከፊ ገጽታ ቡሩክ አሮን ከቤተ መቅደስ በወሰዳት ማዕጠንተ ወርቅ ምክንያት እንደቀየረ ሁሉ፤ መፍቀፊ ስብስ የሆነው ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔርም ከዘዌዐ ስብጥም ወገን ከሆነችው ከቅድስት ድንግል

(164) ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 199-201።
(165) ቅዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 129።

ማርያም በነገረው ሥጋና ነፍስ የአስራሌል ዘነፍስን ድኅነት ፈጽሟል።⁽¹⁶⁶⁾ (ገላ. 4፡4)

ይህንን ምስጢር አስመልክቶ የወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያምን ሁለንተናዊ ክብር የሚያወሳው የቤተ ክርስቲያናችን ቅዳሴ ክፍለ ንባብ «ዕፍረት ምሳክት ይስቲ ማርያም። ስለዚህ ዘውት ከርሣ ዘይተሰጠ ስምኩስ ዕጣን። ሙዩክ ወተሠገወ ስምኑሃ። ሰማርያም ድንግል ንዩክት ሠሞራ ስብ ወስሠርገዋ ደብተራ ሰማሳደሪ ፍቁር ወሰዱ⁽¹⁶⁷⁾፤ እመቤታችን ድንግል ማርያም መግዛ ድንግልናን፤ መግዛ ንጽሕናንና መግዛ ቅድስናን አስተ ባብራ ይዛ በመገኘቷ በዕፍረት (በሽቱ) ትመሰላለች። የማኅፀኗ ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስም ከዕጣነ አሮን፤ ከዕጣነ ዘካርያስ የሚበልጥ ምዕዘ ባሕርይ ነው። ከሰማያዊው ዓለም ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከሥጋዋ ሥጋን፤ ከነፍሷ ነፍስን ነሥቶ በተዋሕዶ ፈጽሞ ሰው ሆኖአልና። ስለዚህም ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር ንጽሕት በድንግልና፤ ሥርጉት በቅድስና፤ ክብርት በልዕልና የምትሆን እመቤታችን ድንግል ማርያምን ለልጁ እናት ትሆነው ዘንድ መረጣት፤ ወደዳት፤ ማደሪያ እንድትሆ ነውም በንጽሕና፤ በቅድስና አስገባት ይላል።

በዚህ ገጽ ንባብ መሠረት ቅድስት ድንግል እመቤታችን በጣፋጭ ሽቱ (ዕጣን) መመሰሏ ሙዩዛ ቅድስናን፤ ሙዩዛ ንዩክትና ሙዩዛ ድንግልናን በሕይወቷ አስተባብራና አንድ አድርጋ ይዛ ስለተገኘች ነው። ዳግመኛም በማኅፀነ ድንግል ማርያም ያደረውና በእርሷ ባሕርይ የተ ወለደው መድኅን ዓለም ክርስቶስ ከካህኑ አሮንና ከካህኑ ዘካርያስ ዕጣን የሚበልጥ አማናዊ መስዋዕት በመሆኑ ምዕዘ ባሕርይ የሆነ አምላክ ነው። ስለሆነም የምዕዘ ባሕርይ የክርስቶስ እናት ድንግል ማርያም በንዩክ ሥጋ፤ በንዩክ ነፍስ፤ በንዩክ ሰጠና ያጌጠችና የተሸለመች በመሆኗ ለወልዶ እግዚአብሔር እናትነት የበቃችበት ይህ ልዩ አምላካዊ ጸጋ

⁽¹⁶⁶⁾ McNamara ed., *Mother of the Redeemer: Aspects of Doctrine and Devotion*, 71. Malaty (Fr.), *St. Mary in the Orthodox Concept*, 40.
⁽¹⁶⁷⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 84።

በነገረ ድኅነት ውስጥ ያላትን ክፍተኛ ድርሻ በግልጥ ያሳያል። ምክንያቱም ወልደ አምላክ ወደዚህ ዓለም የመጣውና ከድንግል ማርያም የተወለደው ለቤዛ ዓለም፤ ለድኅነተ ዓለም ነው።⁽¹⁶⁸⁾

በሥርዓተ ቅዳሴ ጊዜ ከቅዱስ ወንጌል አዋጅ በፊት የሚደርሰው (የሚጸለየው) የእመቤታችን ምስጋና «ተፈሥሐ ስ ዘንሰስሰኪ ዳኅና ቅድስት ምሳክት ክብር ድንግል በኩሱ ጊዜ ወሳዳተ ስምሳክ ስሙ ስክርስቶስ። ...ተፈሥሐ ስ ዘወሰድኪ ሰነ ስማኑሕሳሃ ስምሳክነ፤ ድኅነተ ሥጋን፤ ድኅነተ ነፍስን አሰጭን ብለን የምንለምንሽ ንዩክት፤ ዩንዕት፤ ክብርት፤ ልዩ የምትሆኒ ክብርን የተመላሽ፤ ቅድመ ወሲድ፤ ጊዜ ወሲድ፤ ድኅሪ ወሲድ ድንግል የምትሆኒ አምላክን የወለድሽ የክርስቶስ እናቱ እመቤታችን ደስ ይበልሽ። ... ፈጣሪያችን አማኑኤልን የወለድሽልን እመቤታችን ደስ ይበልሽ።»⁽¹⁶⁹⁾ በማለት እመቤታችን ስሙ ስምሳክ፣ ወሳዳተ ስምሳክ የመሆኗን ምስጢር በስፋት ይመሰክራል።

ወንጌላዊው ቅዱስ ማቴዎስ እንደገለጸው ከድንግል ማርያም የተወለደው አምላክ አማኑኤል መባሉ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የመሆኑን ምስጢር ያስረዳናል። በዚህም ወላዲተ አምላክ ድንግል ማርያም ሰማይና ምድርን ያገናኘች የሕይወትና የጽድቅ መሰላል መሆኗን ይገነዘባል። ኢትዮጵያውያን ሊቃውንት አማኑኤል የሚለውን ስያሜ ስምሳክ ወሰብስ ብለው ተርጉመውታል። ከዚህ ምስጢራዊ ትርጓሜም አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው በሆነ ጊዜ ዕርገተ ሥጋ በማኅፀነ ድንግል በመፈጸሙ በዚህ ረቂቅና ፍንቅ የተዋሕዶ ምስጢር ሰው (ሥጋ) የባሕርይ አምላክ መሆኑን ይመለከቷል።⁽¹⁷⁰⁾

⁽¹⁶⁸⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 84።
⁽¹⁶⁹⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 81።
⁽¹⁷⁰⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 81። ቅዱስ ባስልዮስ ዘአንጾኪያ፣ ሃይማኖተ አበው፣ ገጽ 421።

ከላይ ከተመለከትናቸው የሥርዓተ ቅዳሴ ገጸ ንባባትና ትርጓሜ ምሥጢራት በተጨማሪ የቤተ ክርስቲያናችን ፍሬ ቅዳሴያትም እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ መሆኗንና በድኅነተ ዓለም ጉዞ ውስጥ ያላትን መሠረታዊ ድርሻ በስፋትና በጥልቀት ይመሰክራሉ፤ ያስተምራሉ። ለአብነት ያህል ብንጠቅስ ቅዳሴ ሐዋርያትና ቅዳሴ እግዚእ የቅድስት ድንግል እመቤታችንን ወላዲተ አምላክነት በመተባበር ሲመሰክሩ «ዜፍክ ስምሳካዊ ወሳኔ ውስተ ማኅፀነ ድንግል፤ ተፀውረ በከርሥ ሥጋ ኮነ። ወወሳኔክ ተዓውቀ ስመንፎስ ቅዳሴ፤ ልጅህን ከሰማይ ወደ ድንግል ማኅፀን የሰደድከው ሥጋም ሆነ መወለዱም በመንፈስ ቅዱስ ታወቀ»⁽¹⁷¹⁾ በማለት ይገልጻሉ። ከዚህ ዓውደ ንባብ ከሰ ማያት የወረደው፣ በድንግል ማርያም ማኅፀን ያደረውና በግብ ረ መንፈስ ቅዱስ የተወለደው መድኅን ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር እንጂ ሌላ አለመሆኑን እንረዳለን፤ እንገነዘባለን።

ዳግመኛም የቅዳሴያቱ ገጸ ንባብ ሂደት፣ ውረድ፣ ተወለድ፣ ተሰ ቀል፣ ሙት ብለህ ወደዚህ ዓለም የላከው አንድያ ልጅህ በማኅፀን ድንግል አድሮ ሥጋን ተዋሐደ፤ በግብረ መንፈስ ቅዱስ ከድንግል ማርያም ያለ አባት በመወለዱም የባሕርይ ልጅህ እንደሆነ ታወቀ በማለት የወልደ እግዚአብሔርን ሁለት ልደታት በምሥጢር ያስተ ረገማል። ይኸውም እግዚአብሔር ወልድ አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ከእመቤታችን ያለ አባት በመወለዱ ቅድመ ዓለም ከባሕርይ አባቱ ከአብ ያለ እናት መወለዱ ታውቋልና ነው። ይህንን አስመልክቶ የቂሃርያው ሊቀ ጳጳስ ቅዱስ ባስልዮስ ሲናገር «ወዓዲ ደደሰወነ ንስመን ከሙ ቦቱ ሰወሰደ ስግዚአብሔር ፪ቱ ሰደታት። ቀዳሚ ሰደቱ ስምስግዚአብሔር ስብ ስምቀድሙ ኩሱ መዋዕል። ወዳግማዊ ሰደቱ ስምስግዚአብሔር ቅድስት ድንግል ማርያም በደኃሪ መዋዕል»⁽¹⁷²⁾ በማለት ገልጦ መስክሮአል። (መዝ. 2÷7፣ 109÷3፣ ዮሐ. 16÷27-28፣ ገላ. 4÷4)

⁽¹⁷¹⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባብና ትርጓሜው፣ ገጽ 118።
⁽¹⁷²⁾ ቅዱስ ባስልዮስ ዘቂሃርያ፣ «በእንተ ምሥጢረ ሥጋዊ»፣ ሃይማኖተ አበው፣ ገጽ 117።

የዚህ ኃይለ ቃል ትርጓሜ ምሥጢርም «እግዚአብሔር ወልድ ሁለት ልደታት እንዳሉት እናምን ዘንድ ይገባናል። ይኸውም የመጀመሪያው ልደት ቅድመ ዓለም (ዓለም ሳይፈጠር፣ ዘመን ሳይቆጠር) ከባሕርይ አባቱ ከእግዚአብሔር አብ ያለ እናት የተወለደው ልደት ነው። ሁለተኛው ልደት ደግሞ በኋለኛው ዘመን (አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም) ከእመቤታችን ከቅድስት ድንግል ማርያም ያለ አባት የተወለደው ልደት ነው» ማለት ነው። ከዚህም ኃይለ ንባብ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በተለየ አካሉ ከድንግል ማርያም በመንፈስ ቅዱስ ግብር መወለዱ ከሦስቱ አካላት የተወላዲነት ግብር ያለው መሆኑን ያስረዳል፣ ያስገነዘባል። ኢትዮጵያዊው ሊቅ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫም «ስሙስ ስስሞኑ ሰደቱ ስምስብ ስፎ የስሞኑ ሰደቱ ስምድንግል»⁽¹⁷³⁾ ወልደ እግዚአብሔር ቅድመ ዓለም ያለ እናት ከአብ መወለዱን ካላመኑ ድኅረ ዓለም ከድንግል ማርያም ያለ አባት መወለዱን እንደምን አድርገው ያምናሉ ሲል አስረግጦ ተናግሮአል።

ስለሆነም በምሥጢረ ሥላሴ ትምህርታችን አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ ብለን ከምናምንባቸው ከሦስቱ አካላት በተለየ አካሉ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከእመቤታችን ሰው የሆነው እርሱ እግዚአብሔር ወልድ ነው። ምክንያቱም ከሦስቱ አካላት የተወላዲነት ግብር ያለው ወልደ እግዚአብሔር ብቻ ነውና። ይኸውም አብ ወላዲ፣ አሥራዒ፣ ወልድ ተወላዲ፣ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ሠራዒ በሚለው የሥላሴ የግብር ሦስትነት ይታወቃል።

ይህንን አስመልክቶ ኢትዮጵያዊው የዜማ ሊቅ ቅዱስ ያሬድ እመቤታችንን ባመሰገነበት በአንቀጸ ብርሃን ድርሰቱ «ከሙዝ ነስሞን ዘስሰቦቱ ስም በስማያት፣ ወስብ በዲበ ምድር፤ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ቅድመ ዓለም ከባሕርይ አባቱ ከአብ ለተወለደው ቀዳሚዊ ሰደቱ በሰማያት እናት እንደሌለው፣ ድኅረ ዓለም ከቅድስት ድንግል ማርያም

⁽¹⁷³⁾ አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]፣ መጽሐፈ ምሥጢር [“The Book of Mystery”]፣ ገጽ 134-135።

ለተወለደው ደኃራዊ ልደትም በምድር አባት እንደሌለው እናምናለን፤ እንታመናለን፤ እናሳምናለን»⁽¹⁷⁴⁾ በማለት ገልጾ አስረድቷል።

ሌላው ደግሞ የቅዱስ ዮሐንስ ወልደ ነጎድጓድ ቅዳሴ በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ጥበብ ስንበስ ዘርክ፣ ስንበስ ሩካቤ የተፈጸመውን የአካላዊ ቃል የእግዚአብሔር ወልድን ምሥጢረ ልደት ርቀትና ጥልቀት ሲያደንቅ «ወዲነውኑ ጎቤን ስንዝ ሲጸቲፎስጥ ስምንቤክ። ህዩ ህቡ ጎበ ስንተ ህቡከ፤ ጎበ ሩ ስማዎት ጎበ ስቡከ ስንዝ ህቡ ምድሪ ምስሰ ወሳዒቱ፤ ተቀዳሚና ተከታይ የሌለው አንድያ ልጅህ እግዚአብሔር ወልድ በምድር በምልዓት፣ በጌትነት ሳለ በሰማይም በምልዓት፣ በጌትነት ከባሕርይ አባቱ ከአንተ ጋራ አለ። ዳግመኛም በምድር በማኅፀነ ማርያም ሳለ በሰማይም ከአንተ ጋራ በምልዓት፣ በጌትነት ይኖራል»⁽¹⁷⁵⁾ በማለት ተናግሮአል።

ዳግመኛም መጽሐፍ «ኮሰንታቤ በክርያም ወኮሰንታቤ በክርህ ማርያም»⁽¹⁷⁶⁾ እንዳለው አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በምልዓት፣ በጌትነት ከባሕርይ አባቱ ከአብ፣ ከባሕርይ ሕይወቱ ከመንፈስ ቅዱስ አንድነት ሳይለይ በዘዋነ ከሩብ ሳለ፣ በምልዓት፣ በጌትነት በማኅፀነ ድንግል ማርያም አድርጎአል። ስለዚህም እመቤታችን ድንግል ማርያም ፈጣሪ ፍጥረታት የሆነውን ወልደ እግዚአብሔርን በግብረ መንፈስ ቅዱስ ፀንሳ በመውለዱ ስሙ ስምሳክ፣ ወሳዒት ስምሳክ፤ ስሙ ስግዚአብሔር፣ ወሳዒት ስግዚአብሔር ለመባል በቅታለች።

አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ድኅረ ዓለም ከድንግል ማርያም ያለ አባት በተወለደው ልደት ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ እናት

⁽¹⁷⁴⁾ ቅዱስ ያሬድ «አንቀጽ ብርሃን»፣ ገጽ 403።
⁽¹⁷⁵⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 189።
⁽¹⁷⁶⁾ ዐጺ ዘርዐ ያዕቆብ [Emperor Zara Yacob]፣ «መጽሐፈ ብርሃን» [The Book of Light]፣ ed. C. Conti Rossini *Corpus Scriptorum Christianorum Orientalium* (Louvain: Secretariat de CorpusSCO, 1964), 62. አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ [Abba Giyorgis of Gascha]፣ «መጽሐፈ ምሥጢር» [The Book of Mystery]፣ ገጽ 2። ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ፣ «በእንተ ልደተ እግዚአ»፣ ሃይማኖተ አበው፣ ገጽ 236። መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 189።

የተወለደው ልደት በመታወቁና በመገለጡ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወሳዒ ስብ ወሳዒ ማርያም በተዋሕዶ ልደት የከበረ የባሕርይ ስምሳክ መሆኑን እንረዳለን፣ እንገነዘባለን።

ይህንን ምሥጢረ ተዋሕዶ አስመልክቶ ከላይ የጠቀስነው የቅዳሴ ዮሐንስ ወልደ ነጎድጓድ ክፍለ ንባብ «... ኃዳሪ ውስተ ወስተ ሥጋ ዘደነብር መሰሰተ ከሩቤል። ስብስ ሥጋ ስሳት በሳዒ። ወተዓጾ፤ ስባሰ መንፈስ ሩቂቅ። ተወሳዕ ስምሳክታ ውስተ ክሙት። ወኮነ ሕዓነ ዘደሥሰሱሙ ስሕዓናት በውስተ ማኅፀን። ጠብሰሰዎ በስጽርቅት ስዘደተስጸፍ ብርሃነ፤ ዳወርተ መንበሩ በሚሆኑ በኪሩቤል አድሮ የሚኖር አምላክ እርሱ በእመቤታችን ማኅፀን አደረ። ፈታሒ በጽድቅ ጌታ (ረቂቅ መለኮት) ግዙፍ ሥጋን ተዋሐደ። ቅድመ ዓለም ከአብ ያለ እናት ስካሰ ዘስምስካሰ ባሕርይ ዘስምስካሰ ከተወለደው ረቂቅ ልደት፣ ድኅረ ዓለም ያለ አባት ከድንግል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋ፣ ከነፍሷ ነፍስ በተዋሕዶ ነሥቶ ግዙፍ ልደትን ተወለደ። ዳግመኛም ሕዓናትን ስካሰ ዘደስካሰ ሰጥቶ በማኅፀን የሚፈ ጥራቸው እርሱ በግስዘ ሕዓናት ተገለጠ። ብርሃንን እንደ ልብስ ተጎናጽፎ የሚኖር ጌታን በጨርቅ ጠቀለለት»⁽¹⁷⁷⁾ በማለት በአጽንኦተ ቃል ይመሰክራል።

በሥርዓተ ቅዳሴ ጊዜ ገባሬ ሠናዩ ካህን ሥጋ ወደሙን ለራሱ ተቀብሎ ከማቀበሉ በፊት «ስስምን፣ ስስምን፣ ስስምን ወስተስሙን፤ ስስከ ደጋፊት ስስተንፍስ ከሙ ዝንቱ ውስቱ ሥጋሁ ወደሙ ስስገዚስነ ወስምሳክነ ወሙድኃነነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘነሥክ ስምስግዘስተ ኮሰነ ቅድስተ ድንግል በ፪ኢ ማርያም ወረሰዎ ስሐደ ምስሰ መሰኮቱ፤ በውስጥ በአፍአ፤ በነፍስ በሥጋ እስከ ዕለተ ሞት፣ እስከ ዕለተ ምጽአት ድረስ አምናለሁ፣ እታመንማ ለሁ። ንዕድ፣ ክብርት ከምትሆን ከእመቤታችን ከቅድስት ድንግል ማርያም የነሣውና ከባሕርዩ መለኮቱ ጋር አዋሕዶ አንድ ያደረገው የጌታችንና የአምላካችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ እንደሆነ በእውነት አምናለሁ፣ እታመንማለሁ»⁽¹⁷⁸⁾ በማለት ዘወትር ያውጃል።

⁽¹⁷⁷⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 189። ቅዱስ ያሬድ፣ መጽሐፈ ድጎ፣ ገጽ 225-226።
⁽¹⁷⁸⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 136-137።

በመሠረቱ የክርስትና ሕይወት ዋነኛ ዓላማ ከክርስቶስ ጋር ፍጹም መዋሐድና አንድ መሆን ነው። ይህ አንድነትና ኅብረት የሚመሠረተውና ፍጹም የሚጸናው ደግሞ ራሱ ባለቤቱ «ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል፤ እኔም በእርሱ እኖራለሁ» (ዮሐ. 6፥56) እንዳለው በቅዱስ ቁርባን አማካይነት ነው። በመሆኑም ፍሬ ድኅነት የሆነው ይህ ሰማያዊ ጸጋና ዘላለማዊ ክብር የሚገኘው በዚህ ታላቅና ቅዱስ ምስጢር አማካይነት መሆኑ ከታወቀ፤ ሙሉዎቹ ያዩት ወስኑ ሕይወት የሆነው መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን ከቅድስት ድንግል ማርያም በተዋሕዶ የነሣው መሆኑ ከታወቀ እመቤታችን ወሳዒት አምላክ የመሆኗ ምስጢር ፈጽሞ አጠያያቂ አይሆንም።

ይህንን ጸጋ ክብር በተመለከተም የብሕንሳው ሊቅ ቅዱስ አባ ሕርያቆስ ወሳዒት አምላክ ድንግል ማርያምን ባመሰገነበት ቅዳሴው «ቅ ማርያም በእነተዘ ናቴቅቲኪ ወናዓብዩኪ። ስሕመ ወሰደኪ ስነ ሙብሰዐ ቆዩቅ ዘበሐማን፣ ወስኑ ሕይወት ዘበሐማን፤ ድንግል ሆይ እንወድሻለን፣ እናከብር ሻለን፣ እናገንሻለን። አንድም ድንግል ሆይ ክብርሽን፣ ገናንነትሽን እንናገራለን። ሥጋዊ ያይደለ መንፈሳዊ፣ አፍአዊ ያይደለ ውሳጣዊ፣ ምድራዊ ያይደለ ሰማያዊ የሚሆንና የዘላለም ሕይወትን የሚሰጥ እውነተኛውን ምግብ፣ እውነተኛውን መጠጥ አስገኝተሽልናልና።»⁽¹⁷⁹⁾ ሲል ተናግሮአል። ከዚህም ቃለ ውዳሴ በመብል ምክንያት ወደ ዓለም የገባው ኃጢአትና መርገም የተሻረውና የተደመሰሰው ወልደ እግዚአብሔር ከቅድስት ድንግል ማርያም በተዋሕዶ በነሣው ሥጋና ደም በመሆኑ ቤዛዊተ በዓለም ድንግል ማርያም በነገረ ድኅነት ውስጥ ያላትን ከፍተኛ ሱታፊ በሚገባ መረዳትና መንዘብ ይቻላል።

አርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን እመቤታችን ድንግል ማርያምን ሙሉዎቹን (ከፍጡራን ሁሉ በላይ) ሙትሕት ፎጣፎ (ከፈጣሪ በታች) አድርጋ የምታከብራትና የምታመሰግናት ከልዑል

⁽¹⁷⁹⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 218። አባ ስብሐት ለአብ፣ «ኅግሥ»፣ ገጽ 548።

እግዚአብሔር ዘንድ በተሰጣት ልዩ የአምላክ እናትነት ጸጋና ክብር መሆኑን ቀደም ብለን ተመልክተናል። ዳግመኛም ምክንያተ ስሕተት ወዋት የሆነችው ቀዳሚት ሔዋን በልዑል እግዚአብሔር ትእዛዝ የተከለከለውን የዕፀ በለስን ፍሬ ስራሷ በልታ ለአባታችን ለአዳም በመስጠቷ ምክንያት በሰው ልጆች ላይ ፍዳና መርገምን፣ ሞትና ጥፋትን አምጥታለች። በአንጻሩ ደግሞ ምክንያተ ድኅነት ወሕደወት የሆነችው ዳግሚት ሔዋን ቅድስት ድንግል ማርያም ዕፀ ሕይወት የሆነውን የማኅፀኗን ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስን ስለሰጠችን የሰው ልጅ የዘላለም ሕይወትን አግኝቶባታል፤ አምላካዊ በረከትንም ተጎናጽፎባታል። ከላይ እንደገለጥነው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ነገረ ማርያምን የመሠረተ እምነቷ ዐቢይ ክፍል አድርጋ የምታስተምረው የነገረ ድኅነት ምንጭና መሠረት ስለሆነ ነው።

በአርቶዶክሳውያን ሊቃውንት ዘንድ ነገረ ማርያም የነገረ ድኅነት ምንጭና መሠረት ነው መባሉም አማካኝነት መድኃኒት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተገኘው ከእመቤታችን በመሆኑ ነው። ስለሆነም ረቂቅና ድንቅ ለሆነው ለዚህ ታላቅ አምላካዊ የአድኅኖት ሥራ ብቸኛ መሣሪያ ሆኖ የተገኘችው ወሳዒት አምላክ ድንግል ማርያም በመሆኗ ስለ ክብሯና በነገረ ድኅነት ውስጥ ስላላት ልዩ ሥፍራ የሚናገረው ቅዳሴ የአምላክ እናትነቷን ምስጢር ከዚህ በሚከተለው ቃለ ውዳሴ ያደንቃል።

ንግዳሴ ኅበ ጥንተ ነገር ወንሕተታ ሰቅድስት ድንግል በእነተ ዳንሳ ዘሙንክር ስኩሱ። ስንዘ ንብሰ ስ ድንግል ስበ ኅዳሪ ውስተ ከርሥኪ ስሳተ ሙስኩት ገዪ ስሳተ ስብሱ ስሳተ ክዳኑ ስሳተ ስርኑ ስድሙዓዩኪ። ወጂቱ ሙንጦሳሳት ዘነዶ ስሳተ ስዶቲኑ ተደሰወ። ወስደቲኑ ተንጦሳሳ በሙስተ ከርሥኪ። ስምገቡ በሚሆን። ወስምገቡ በዳጋም። ስንዘ ንስቲት ስባሳ ስንቲ። ሙንበር ኪቲባዊ ዘደንዳበርቅ ወዘዩዓውዶ ነዶ ስሳተ ስዶቲኑ ተደሰወ ወስደቲኑ ተተክሰ በሙስተ ከርሥኪ ስንዘ ንሰስቲ ሙርዓተ ስንቲ። ስ ከዊን ስም ዘምስሰ ስሙተ። ዩበተ ከርሥ ዘምስሰ

ርኅብ። ድንበስ ስንበስ ሩካቤ ከሠ ንሕብ ዘስምቀሰ ንባብ። ሐሰብ ምስሰ ድንገብና ድሙር።(180)

የዚህ ቃለ ውዳሴና ቃለ አንክሮ ትርጓሜ ምሥጢርም ዳግመኛ ም የምሥጢራት ሁሉ ርእስ የሚሆን የምሥጢረ ሥጋዌን ምልዓትና ስፋት፣ ርቀትና ጥልቀት ወደ መናገር እንመለስ። ዳግመኛም ንዕድ ክብርት የምትሆን ድንግልን ለሁሉ ዕፁብ ድንቅ የሚሆን የፅንሷን ነገር ድንግል ሆይ ሁለንተናዊ አካሉ አሳት፣ መግናጸፊያውም አሳት የሚሆን ባሕርያ መለኮት በማኅፀንሽ ባደረ ጊዜ እንደምን አላቃጠለሽም? ብለን በአንክሮ እንጠይቃት፣ እንመርምራት። ፍጹም የሆነ የአሳት መጋረጃስ በማኅፀንሽ ውስጥ ወዴት ተጋረደ? ወዴትስ ተዘጋጀ? በቀኝ ጎንሽ ነውን? ወይስ በግራ ጎንሽ ነውን? በሦስት ክንድ ከስንዝር ቁመት የተ ወሰንሽ ስትሆኝ ማለት እንደ ሌሎቹ ደቂቀ አዳም ስካል ዘየከከሰን ገንዘብ ያደረግሽ ስትሆኚ ማኅደረ መለኮት፣ መንበረ መለኮት የመሆንሽ ምሥጢር ምን ይረቅ፣ ምንስ ይደንቅ!

ድንግል ሆይ የአሥራ አምስት ዓመት ቆንጆ ስትሆኚ ሁለንተናው በሚያቃጥል ነደ አሳት የተጋረደና የተከበበ፣ ዘወርተ ሙንበሮ የሚሆኑ ኪሩቤል የተሸከሙት የአሳት መንበር ወዴት ተዘረጋ? ከጥ ረድነት ጋር ላለ እናትነትሽ አንክሮ ይገባል፤ አንድም እናት ስትሆኚ ገ ረድ፣ ገረድ ስትሆኚ እናት ለሆንሽበት ለዚህ ምሥጢር አንክሮ ይገባል። በዚህም ኃይለ ቃሉ ሊቁ ምሥጢረ ሥጋዌን «ርእስ ምሥጢራት» ብሎታል።

ምክንያቱም የሥላሴ የአንድነት የሦስትነት ምሥጢር በጉላ በተረዳ የታወቀውና የተገለጠው አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ከእመቤታችን ከድንግል ማርያም ሰው ከሆነ በኋላ ነውና። መጽሐፍ «ወስሰበ ዘእስመዜሙ ሙነሂ ሰሥሱስ ቅዱስ ዘስንበስ ስምድኅይ ተሠገወ ወሰድ ሞሕድ ስምቅድስት ድንገብ፤ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ከቅድስት

(180) መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 250-252።

ድንግል ማርያም ሰው ከመሆኑ አስቀድሞ ልዩ ሦስት የሚሆኑ አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስን በጉላ በተረዳ ነገር ያወቃቸው የለም»(181) እንዲል።

አባ ሕርያቆስ በሥጋዌ ርስት ሲናገር እመቤታችን ወልደ እግዚአብሔርን በሥጋ ትወልደዋለችና እናት አላት፤ እርሱ ደግሞ በጥንተ ተፈጥሮ ይፈጥራታልና ገረድ አለ። ዳግመኛም ከድንግልና ጋራ ላለ እናትነት ወዮ አንክሮ ይገባል በማለት የምሥጢሩን ርቀትና ጥልቀት ያደንቃል። ሊቁ ቅዱስ ኤፍሬም «ኮ ስዘንቱ ሙንክር ሰው ሳስ ኩኮ ጎሰናት ... ድንገብ ወሰደት ሰገባይሃ ወሰሰቤ ፎጠረ ወሳዕተ፤ ከኅሊናት ሁሉ ለራቀ፤ ለዚህ ድንቅ ምሥጢር አንክሮ ይገባል። ... ድንግል ፈጣሪዋን ወለደችው፤ እርሱም እናቱን ፈጠረ»(182) ሲል እንደመሰከረ። እመቤ ታችን ቅድስት ድንግል ማርያም እናትነትን ስትታደል ድንግልናዋ ሳይሻር፣ ድንግልናን ስትታደል ደግሞ እናትነቷ ሳይለወጥ በመሆኑ ድንገብ ወስም (ድንግልም እናትም) ናት። ይኸውም ልጇ ወዳጇ ኢየሱስ ክርስቶስ ስምሳክ ወሰብስ (ሰው የሆነ አምላክ) የመሆኑን ምሥጢር ያስ ረዳል። በሌላ አገላለጽ ደግሞ ዋሕድ ቃለ እግዚአብሔር ከእመቤታችን በተዋሕዶ ሰው በሆነ ጊዜ ባሕርያ መለኮቱ አለመለወጡ፣ እመቤታችን ጌታን በወለደችው ጊዜ ማኅተመ ድንግልናዋ አለመለወጡን በምሥጢር ያሳያል፣ ያስገነዝባል።

ከላይ የገለጥነው የቅዱስ አባ ሕርያቆስ ኃይለ ቃል ሰማይና ምድር የማይወስኑትንና የማይችሉትን ምሁራን በኩላይ የሆነውን አምላክ ከቀደመው ስካል ዘየከከሰ ሳይለወጡ መወሰን፤ አንድም ከስፍሐት ከምል ዓት ከርቀት ጋር ላለ አለመለወጥ ወዮ አንክሮ ይገባል ሲል ቤዛዊተ ዓለም ድንግል ማርያም ለመለኮት ማደሪያነት የተመረጠችበትንና ለድ ጎነተ ዓለም መሣሪያነት የበቃችበትን ምሥጢር በማድነቅ ይገልጻል። ዳግመኛም ንብ ከአውራው ድምፅ የተነሣ እንዲፀንሰ እመቤታችንም

(181) ውዳሴ ማርያም ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 163።
(182) ቅዱስ ኤፍሬም ሰርያዊ፣ «በእንተ ልደተ እግዚአ»፣ ሃይማኖተ አበው፣ ገጽ 150።

«ተጸጎሽ» የሚለውን ቃለ መልእክ ሰምታ አካላዊ ቃልን ስንበስ ዘርፍ፣ ስንበስ ሩካዜ ለመፅነሷ፣ ወዮ አንክሮ ይገባል። ከዚህም ጋር ሐሲብን (ወተ ትን) ከድንገልና ጋራ ደርቦ ለማስገኘት ወዮ አንክሮ ይገባል በማለት ያደንቃል። እንደሚታወቀው በተፈጥሮ ሕግ ሥርዓት መሠረት ወተ ትን ማስገኘት የሚችሉት ጠዋታዎች (ያገቡ ሴቶች) ብቻ ናቸው። ደናግል ሴቶች ግን በድንገልናዊ ሕይወት ሳሉ ወተትን ፈጽሞ ሊያስገኙ አይችሉም።

ወላዲተ አምላክ ድንገል ማርያም ግን «አንቺ ከሴቶች መካከል ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ» (ሉቃ. 1፡28፣ 42) ተብሎ በመልእክቱ በቅዱስ ገብርኤልና በቅድስት ኤልሳቤጥ አንደበት የተመለከረላት ምዕሳተ ዘጋ ምዕሳተ ከብዬ በመሆኗ ይህ ልዩ ጸጋና ክብር ማለትም በክብረ ወሊድ ላይ ክብረ ድንገልና ተሰጥቷታል። ይህንን አስመልክቶ መጽሐፍ ሲናገር «የዓጽብ ንቅናት ሐሲብ ስምላካዊት ድንገል ስንት ሲተከምር ብከሱ። ወሲደተከሃቡን ሰስንሰት ስሙገዞ ሐሲብ ዘስንበስ ደተቴከባ ምስሰ ሰደው» ይላል። ይህም ማለት «ወንድ ከማታውቅ ከድንገል ጡቶች ወተት መገኘት ምን ይደንቅ? ምክንያቱም ለዚህ ዓለም ሴቶች ከወንዶች ጋር ሳይገናኙ ወተ ትን ማስገኘት አይቻላቸውምና ነው።»⁽¹⁸³⁾

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ወላዲተ አምላክ ድንገል ማርያም ልዩ የሆነ ሥፍራ የሚሰጣት ከደቂቀ አዳም የተለየ ሰብአዊ ባሕርይ ስላላት አይደለም። ይኸውም ከላይ በተጠቀሰው የቅዳሴ ማርያም ዓውደ ንባብ ላይ እንዳየነው «ስንዝ ንስቲት ስባዕ ስንቲ» የሚለው ኃይለ ቃል ቅድስት ድንገል እመቤታችን በሦስት ክንድ ከስንዝር ቁመት የተወሰነች የደቂቀ አዳም ወገን መሆኗን በግልጽ ያስረዳል። ስለሆነም ምንም እንኳን እመቤታችን በሰብአዊ ተፈጥሮዋና ባሕርይዋ ከደቂቀ አዳም ወገን ብትሆንም ቅሉ ጠዋይ፣ ከብጅና ሰዕሳዊ ግን ከልዑላ ባሕርይ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጣት ልዩ ጸጋና በረከት በመሆኑ ጠዕሰሰተ ፍጡሩን እንደሆነች ልብ ይሏል።

⁽¹⁸³⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 251-252።

ሌላው አስደናቂ ምሥጢር ደግሞ እመቤታችን ቅድስት ድንገል ማርያም እናትነትን ከገረድነት ጋር አስተባብራ ይዛ የመገኘቷ ምሥጢር ነው። ይህም በሌላ አገላለጽ ሲነገር ድንገል ማርያም አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድን በሥጋ ስለወለደችው ስሙ ስምላክ፣ ወላዲተ ስምላክ ትባላለች፤ እንዲሁም ደግሞ እርሷ በሥጋ የወለደችው መድኅን ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ ስምላክ፣ ወላዲተ ስምላክ በመሆኑ ስሙት ስግዚአብሔር (የእግዚአብሔር ገረድ ወይም አገልጋይ) ተብላለች። እመቤታችንም ይህንን አማናዊ ምሥጢር በመግለጥ ለመልእክ ብሥራቷ ለቅዱስ ገብርኤል «የ ስሙት ስግዚአብሔር፣ ደኩነ ከሙ ተዘሰኒ፤ እነሆኝ የእግዚአብሔር ገረዱ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ፣ ይደረግልኝ» (ሉቃ. 1፡38) ብላ መስክራለች። ከዚህም ጋር ስግዚአብሔር ስብከት ለሆነው አምላክ ምስጋናን ባቀረበችበት ጸሎቷም «ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፤ መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች።» (ሉቃ. 1፡46-48) ስትል በፍጹም ትሕትና በአጽንኦት ተናግራለች።

ከላይ የተመለከትነው የቅዳሴ ማርያም ቃለ አንክሮ ወላዲተ አምላክ ድንገል ማርያም አካላዊ ቃል ረቂቅና ድንቅ በተሰኘው የሥጋዊ ምሥጢር ከእርሷ ሰው በሆነ ጊዜ አለመለወጧን በግልጽ ያስረዳል። በዚህም ቅድስት ድንገል እመቤታችን ሰማይና ምድር የማይወስኑትንና ሊሸከሙት የማይቻላቸውን ኃይል አምላክ በሚገፀኗ መወሰኗ ከልዑል እግዚአብሔር ዘንድ የተሰጣትን የእናትነት ክብርና ጸጋ ከሌሎች ፍጡራን ሁሉ ልዩ ያደርገዋል።

ይህንን አማናዊ ምሥጢር አስመልክቶም ሌላኛው የቅዳሴ ክፍለ ንባብ «ስግዚአብሔር ስብ ዘይነወ ወላዲተ ስምላክ። ከሙ የኃይደ ውስተ ሥጋ ወስተ ስንተ ሲተከምር ምተ። ወዓሴ ሐዋናት ስንዝ ኢደትጋባዕ። ተሰብስ ስንዝ ስምላክ ውስቱ። ወተወላዲ ስንዝ ስባተ ሙስቱ⁽¹⁸⁴⁾፤ ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር አብ ተቀዳሚና ተከታይ ያሌለውን አንድያ ልጁን ሂድ፣ ውረድ፣ ተወለድ ብሎ ወደዚህ ዓለም ላከው። ዘርዕ ብከሱን በማታውቅ፣ ንጽሕት

⁽¹⁸⁴⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 294። Brock, Bride of Light, 38, 119.

በደንገጃና፣ ሥርዓተ በቅድስና፣ ከብርተ በሰዕሰና በሆነችው በእመቤታችን በድንገል ማርያም ማገፀን ያድር ዘንድ። ዳግመኛም ሕፃናትን በማገፀን የሚፈጥር እርሱ ሳይወሰን በምልዓት፣ በጌትነት በማገፀን አደረ። አምላክ እንደመሆኑም መጠን ሳይወሰን ሰው ሆነ፤ ባሕርያ መለኮቱ ሳይለወጥ ከድንገል ማርያም ተወለደ በማለት የምስጢርን አድማስ አምልቶና አስፍቶ ይናገራል።

በቤተ ክርስቲያናችን ዘወትር የሚጸለየውና በጉባኤ ኒቅያና በጉባኤ ቁስጥንጥንያ የተረቀቀው ጸሎተ ሃይማኖት [Niceo-Constantinopolitan Creed] የእመቤታችን የድንገል ማርያም ወላይተ አምላክነት ከነገረ ድንገተ ጋር ያለውን ጥልቅ ምስጢር አጉልቶ ያሳያል። ይኸው የሃይማኖት ጸሎት "... ዘበስጉዲስ ሰብስቦ ወበስጉተ ሙድንጉትነ ወረደ ስምሰማያት፤ ተሰብስ ወተሠገገ ስሙንደስ ቅዱስ ወስማርያም ስምቅድስተ ድንገል ...፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እኛን ለማዳን ከሰማየ ሰማያት ወርዶ በግብረ መንፈስ ቅዱስ ከእመቤታችን ከቅድስተ ድንገል ማርያም ደኩነ በከመ ተቤሲኒ ከማለቷ የተነሣ ከሥጋዋ ሥጋን፣ ከነፍሷ ነፍስን፣ ነሥቶ ሰው ሆነ"⁽¹⁸⁵⁾ በማለት ወላይተ አምላክ ድንገል ማርያም በምስጢረ ተዋሕዶ አማካይነት ለተፈጸመው አምላካዊ የማዳን ሥራ መሠረት መሆኗን አስረግጦ ይመሰክራል። በዚህም የምስጢረ ሥጋዊ ዋነኛውና ተቀዳሚ ዓላማ ድንገተ ዓለም በመሆኑ ይህ አምላካዊ የማዳን ሥራ አማካዊ እንዲሆን በማድረግ በኩል የእመቤታችን የድንገል ማርያም አስተዋጽኦ ከፍተኛ መሆኑን ይገነዘባል።

ሊቁ ቅዱስ አትናቴዎስ ሐዋርያዊ በወላይተ አምላክ በድንገል ማርያም መሠረትነት ወልደ እግዚአብሔር በፍጹም ትሕትና ራሱን ለዓለም መግለጡን አስመልክቶ ሲናገር፡- "ሙነክርክ ወሰብ ወሙደምም ዝነቱ ነገር። ምነትነ ስሐሲ ወስነክር። ሀሳዎተከኑ ምስሰ ስብክ በሰርሞም ወበቅድስና፤ ወሚሙ ከሙ ስሞነ ወስተ ስልነ ስምከ፤ አምላክ ሰው፣ ሰው አምላክ የሆነበት ይህ ምስጢረ ተዋሕዶ በእውነት ዕፁብ ድንቅ ነው።

(185) መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 274።

ማናቸውን አስቤ ላድንቅ? በመለኮታዊ ባሕርይህ ባለመመርመር ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ ተብሎ በመመስገን ከባሕርይ አባትህ ከአብ ጋራ በቅድምና መኖርህን ላድንቅን? ወይስ በአምላስ ሕፃን ተገልጦህ በግእዘ ሕፃናት ሆነህ በእናትህ እቅፍ መያዝህን?"⁽¹⁸⁶⁾ እያለ የተዋሕዶ መሠረት፣ የድንገተ ዓለም ምክንያት በሆነችው በእመቤታችን በድንገል ማርያም ሕይወት ኃያሉ አምላክ የፈጸመውን ታላቅ የቸርነት ሥራ በአንክሮ አውስቷል።

ከዚህ በተጨማሪ ደግሞ የቂሃርያው ሊቅ ቅዱስ ባስልዮስ በቅዳሴው መድኅነ ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንገል ማርያም ሰው የሆነበትን ዋና ዓላማ ሲያስረዳ፡-

ወሶበ ስበስነ ወዓለውነ ትስዛዘክ በስስሐት ከደሲ ሮጎቅነ ስምሐደወት ዘበሳሳም። ወወዳስነ ስምገነተ ተፍሥሐት። ስነተሰ ሲገደፍከነ ሰዝሐፍ። ስሳ ሐወዳከነ በነገደቲክ ቅዱሳን። ወበደጋደ ወመዕሰ ስስተርሕደክ ሰነ ስስሰ ንነብር ውስተ ዳሰመት ወዳሳሱተ ሞተ። ወስብራህከ ሳዕሲነ ብርሃነ ዋሕድ ወሰደከ ስግዚስነ ወስምሳክነ ሲየሶስ ክርስትስ ዘተሰብስ ስሙንደስ ቅዱስ ወስማርያም ስምቅድስተ ድንገል። ተሠገገ ወኮነ ሰብስ፤ ወሙሐ ራነ ፍኖተ ሐደወተ። ወረሰዩነ ሱቱ ስዝበ ንዱሐ።⁽¹⁸⁷⁾ ሲል በአጽንኦት ገልጸአል።

የዚህ ኃይለ ቃል ትርጓሜ ምስጢርም አቤቱ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ምክረ ከይሲን ሰምተን ትእዛዝህን ባፈረስንና በበደልን ጊዜ ከዓቁበ ሕግ በመውጣታችን ምክንያት ከዘላለም ሕይወት ተለየን፤ ተደላ ደስታ ከሚደረግባት ገነትም ወጣን። ሮጎቅ ሙነት ወበዙነ ምሕደት የሆንክ አንተ ግን እንደ ገቡ ይውጡ፣ እንደ ወጡም ይቅሩ አላልኸንም። ይልቁንም በበይነት ነቢያት፣ በደቂቀ ነቢያት አድረህ በተሰፋ ትንቢት ኅበኸን እንጂ።

(186) መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 329።

(187) መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 340-341።

ዳግመኛም የተነገረው ትንቢት ሲፈጸም፣ የተቆጠረው ሱባኤም ሲደርስ ከአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በኋላ በልጅህ ህልው ሆነህ በጨለማ ኃጢአትና በሞት ጥላ ሥር ለነበርን ለእኛ ተገለጽክልን። ተቀዳሚ ተከታይ የሌለውን የጌታችን የፈጣሪያችን የልጅህ የኢየሱስ ክርስቶስን ብርሃን ረድኤት በላያችን ላይ አበራህ። በማይመረመርና ረቂቅ በሆነ የመንፈስ ቅዱስ ግብርም ወላዲተ ስምሳክ «ዩኮነ. በከሙ ተቤሰ፤ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ፣ ይደረግልኝ» ከማለቷ የተነሣም ሰው ሆነ። ከኃጢአት ብቻ በቀር የእኛን ባሕርይ ከእርሷ ባሕርይ ገሥቶ ፍጹም ሰው ሆነ፤ ሃዳማዋት ወገን፣ ምግባሪ ወገን፣ ምግባሪ ወገን፣ እግረ ልቡናችንንም ወደ ገነት ወደ መንግሥተ ሰማያት መርቶ አደረሰን። ለርስቱ የተለየ ወገንና ለመንግሥቱም የተመረጠ ትውልድ አደረገን ማለት ነው።

ከዚህ በተጨማሪም ይኸው ሊቅ «... መመገጫ ርክቶ በፊቃዳ ከሙ ያገኘላችሁ ስሞት ስንተ ነገሡ ሳሳሳሁ። ዝንቱ ውስቱ ዘተስገዝነ በምክንያቱ። ወቀነየነ በኃጢአትነ። መወረድ ውስተ ሲታሰ ስምዲበ መስቀሰ፤⁽¹⁸⁹⁾ ለአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በፍዳና በመርገም ተይዘን በነበርን በእኛ ላይ ሰልጥኖብን ከነበረ ከጥንተ ጠላታችን ከዲያብሎስ እጅ ያድነን ዘንድ በፈቃዱ ወደ ራሱን ለሕማም፣ ለሞት አሳልፎ ሰጥቷልና። በኃጢአታችንና በበደላችን ምክንያት ሞት ስለገዛን ማጎየዊ የሚሆን ጌታ በዕለተ ዓርብ ቅድስት ነፍሱን ከቅዱስ ሥጋው በገዛ ሥልጣኑ ለይቶ ከመሰሰተ መስቀሰ በአካለ ሥጋ ወደ ታስተ መቃብር ወረደ። በአካለ ነፍስም ወደ ሲኦል ወርዶ «ስበ ውስተ ሲታሰ ዓክ፤ ወስበ ውስተ ያሰመተ ተከሠቱ፤ በሲኦል ግዞት ያላችሁ ወደ ነጻነት ገነት ውጡ፤ በድቅድቅ ጨለማ ኃጢአት ውስጥ የተዋጣችሁም ወደ ብርሃን ጽድቅ ተገለጡ» ብሎ ነፍሳትን አወጣ በማለት መድኅን ዓለም ክርስቶስ ከቅድስት ድንግል ማርያም በተዋሕዶ በነሣው ሥጋና ነፍስ የፈጸመውን የቤዛነት ሥራ አስረግጦ ተናግሮአል። ቅዱስ ባስልዮስ በዚህ የምሥጢረ ድኅነት ዓለም አስተምህሮው ወላዲተ

⁽¹⁸⁹⁾ መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 341-342።

አምላክ ድንግል ማርያም በነገረ ድኅነት ውስጥ ያላትን ሰፊ ድርሻና መሠረታዊ ሚና በጉልህ አስረድቷል።

በኦሮቶዶክሳውያን ሊቃውንት ዘንድ የድኅነተ ዓለም ሥራ የተከተናው በድንግል ማርያም ምክንያተ ድኅነትነትና መሣሪያነት በተፈጸመው የሥጋዊ ምሥጢር መሆኑ ግልጽ ነው። ይህም ማለት አካላዊ ቃል ከእመቤታችን በተዋሕዶ ፍጹም ሰው ሆነ ሲባል ሥጋንና ነፍስን ደመ ነፍስንም ነሣ ማለት መሆኑን ፈጽሞ ማመን፣ ጠንቅቆ ማወቅና መረዳት ያስፈልጋል። ይህ ካልሆነ ግን ወልደ እግዚአብሔር ከድንግል ማርያም ሰው በሆነ ጊዜ ሥጋን ብቻ እንጂ ነፍስን አልነሣም፣ አልተዋሕደም ወደሚለውና በሁለተኛው ዓለም አቀፍ የቤተ ክርስቲያን ጉባኤ በሆነው በጉባኤ ቁስጥንጥንያ ተወግዞ ወደተለየው አቡሊናርያዊ የኑፋቄ ትምህርት [Apollinarianism /Apollinarian Heresy] ይወስዳል።

ይህ የአቡሊናርያስ [Apollinarius (A.D. 310-390)] የኑፋቄ ትምህርትም በአጭሩ ሲገለጥ አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በኋለኛው ዘመን ለድኅነተ ዓለም ከድንግል ማርያም ሰው በሆነ ጊዜ «ሆነተ ነፍስ መስቀና ኮኖ መስኮቱ፤ አካላዊ ቃል ከድንግል ማርያም ሰው በሆነ ጊዜ ስለ ሕያዊት ነፍስ ፋንታ መለኮቱ ሕይወትና ዕውቀት ሆነው»⁽¹⁸⁹⁾ የሚል ነው። ይህ ደግሞ በቅዱሳት መጻሕፍትና በሊቃውንት አበው ድርሳናት በስፋትና በጥልቀት የተገለጸውን የነገረ ድኅነት ምሥጢር ያፋልሳል፣ ይንዳልም።

ይኸውም አካላዊ ቃል ከድንግል ማርያም ሰው በሆነ ጊዜ ሥጋን ብቻ እንጂ ነፍስን አልነሣም ማለት ድኅነትን ይሻ የነበረው የሰው ልጅ በሥጋው ብቻ እንጂ በነፍሱ አልዳነም ማለት ነው። ዳግ መኛም ወልደ እግዚአብሔርን በሥጋዊ ርስት፣ በሥጋዊ ሥርዓት ሞተ ስንል የነፍስንና የሥጋን መለያየት እንጂ ሞት የማይገባው መለኮትን

⁽¹⁸⁹⁾ አባ ጎርጎርያስ፣ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ፣ ገጽ 136-140። Kelly, *Early Christian Doctrines*, 289-295.

ማለታችን አይደለም። ምክንያቱም መድኅን ዓለም ክርስቶስ በተዋሕዶ ያልነገረውንና ያልተዋሐደውን ሊያድነውና ካሳ ሊከፍልለት አይችልምና ነው። ይህንን አስመልክቶ በዘመኑ የነበረው ወርቃማው የቤተ ክርስቲያናችን ሊቀ ቅዱስ ጎርጎርዮስ ዘአገዢናዙ ሲመልስ «ኢየሱስ ስለሆነው አይሆንም» [«What has not been assumed has not been saved; and what has been saved has been assumed.»]⁽¹⁹⁰⁾ በማለት ተናግሮአል። ይህም ማለት ወልደ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንገል ማርያም በተዋሕዶ ያልነገረውንና ያልተዋሐደውን አላዳነውም፤ ካሳም አልከፈለለትም ማለት ነው።

መጻሕፍት አምላካውያት በስፋት እንደሚነግሩን ግን የሰው ልጅ ሕገ እግዚአብሔርን በመተላለፍና ትእዛዝ እግዚአብሔርን በማፍረስ ፈጣሪው እግዚአብሔርን በሥጋውም በነፍሱም አንድ ሆኖ ተካክሎ በድህል። በዚህም ምክንያት በሞተ ሥጋ ላይ ሞተ ነጭ፣ በጭዳት ምብርቅ ላይ ጭዳት ገሣም ተፈርዶበታል። በነገረ ድንገት ትምህርት [Soteriology] ደግሞ በኃጢአቱና በበደሉ ምክንያት በፍዳና በመርገም ተይዞ የነበረውን የሰውን ልጅ ለማዳን የሚመጣው አዳኝ የበዳዩን (የካሳ ፈላጊውን) ባሕርይ ፈጽሞ ባሕርይው ማድረጉ በእጅጉ አስፈላጊና የግድም ነው። ስለዚህም መድኅን ዓለም ኢየሱስ ክርስቶስ ከእመቤታችን ከቅድስት ድንገል ማርያም ከሥጋዋ ሥጋን፣ ከነፍሷ ነፍስን በተዋሕዶ መንሣቱ የሥጋዊውን አማናዊነትና የሰው ልጆችን ፍጹም ድንገት ያስገነዝባል።

ሲቁ ቅዱስ ሳዊሮስ ዘአገንጸኪያ በምሥጢረ ሥጋዊ በኩል ስለተፈጸመው የድንገት ዓለም ምሥጢር ሲናገር «ከሚክሊት ሞተ ከሙ ሞተ ዘሕነ። ዘውሕቱ ተፈጠተ ነጭ ስምሥጋ፤ አማኑኤል አምላካችን፣ አማኑኤል

⁽¹⁹⁰⁾ St. Gregory of Nazianzus, *On God and Christ: The Five Theological Orations and Two Letters to Cledonius*, trans. Frederick Williams and Lionel Wickham (Crestwood, N. Y.: St. Vladimir's Seminary Press, 2002), 156-164. አባ ጎርጎርዮስ፣ *የቤተክርስቲያን ታሪክ በዓለም መድረክ*፣ ገጽ 136-142። Kelly, *Early Christian Doctrines*, 295-302.

መድኃኒታችን እንደ እኛ ያለ ሞትን በአውነት ሞተ። ይኸውም የነፍስ ከሥጋ መለየት ነው።⁽¹⁹¹⁾ ሲል በአጽንኦት ቃል መስክሮአል። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለቤዛ ዓለም በዕለተ ዓርብ በቀራንዮ መስቀል ተሰቅሎ ቅዱስ ሥጋውን ቆርሶ፣ ክብር ደሙን አፍሰሶ፣ ቅድስት ነፍሱን ቤዛ አድርጎ ክሶ፣ በገዛ ሥልጣኑ ቅድስት ነፍሱን ከቅዱስ ሥጋው በፈቃዱ ለየ። በዚህን ጊዜም በአካል ሥጋ ወደ መቃብር ወርዶ መስና መቃብርን ሻረልን፣ ደመሰሰልን፣ በአካል ነፍስ ደግሞ ወደ ሲኦል ወርዶ በዲያብሎስ ግዙትና ቁራኝነት ተይዞው ለነበሩ ነፍሳት ሰላምንና የምሥራችን ሰበካቸው፣ ግእዛንንም ሰጣቸው። ይህ ሁሉ ሲሆን ግን መለኮት ከሥጋም ሆነ ከነፍስ ለዓይን ጥቅሻ (ለቅጽበተ ዓይን) ያህል እንኳን አልተለየም። ከዚህ አምላካዊ የምሥጢረ ድንገት ጉዞም ወላዲተ አምላክ ቅድስት ድንገል ማርያም በነገረ ድንገት ውስጥ ያላትን መሠረታዊና ወሳኝ ስታፌ ልብ ይሏል።

ይህንን ታላቅና ድንቅ ምሥጢረ ድንገት አስመልክቶ ሊቀ ቅዱስ ጎርጎርዮስ ዘነሲስ በቅዳሴው ሲናገር «በከበ ሥጋ ዘደማሕን። ወረሰዮ ዘሕደማሕን። ወበደብተ ሥጋ ተቀሞ፤ ዘሕደተቀሞ፤ ስምሳክ»⁽¹⁹²⁾፤ የሚያልፍ፣ የሚጠፋ ሥጋን ተዋሐደ፣ የማይልፍ፣ የማይጠፋም አደረገው። ዳግመኛም በተዋሕዶ ከድንገል ማርያም በነገረው ሥጋም የማይገረፈውን ድንገት ባሕርይ አምላክ ተገረፈ በማለት ገልጾአል። በመሆኑም በነገረ ድንገት ትምህርት የእመቤታችን የድንገል ማርያም ወላዲተ አምላክነት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም ሰው ለመሆኑ መሠረታዊ ማስረጃና ምስክር ነው። ይህ ደግሞ ለሰው ልጆች መዳን ማረጋገጫ ዋስትና ከመሆኑም ሌላ የመለኮታዊ ክብር ተካፋይ መሆኑን ግንንም ያስገነዝባል።

ዳግመኛም ይኸው ሊቀ ሲያስረዳ «ኮ ዘሕፍቀርከ ተሕትናዜ በስገሰ ስሙከደው ስምሳክ፤ ስሙከደው ስሙከደው። ኮ ዘሕፍቀርከ ንዴተ ዘሕቡ በስዳም

⁽¹⁹¹⁾ ቅዱስ ሳዊሮስ ዘአገንጸኪያ፣ «በእንተ ትሥጉተ እግዚአብሔር፣ ሃይማኖተ አበው፣ ገጽ 367-368።
⁽¹⁹²⁾ መጻሕፊ ቅዱሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 360።

ስመዛግብቲ፡ሆሙ ሰነገጸ ስብርሃም፤ ልዑላን ከሚሆኑ ከሰማያውያን መላእክት ባሕርይ ይልቅ ከትሑታን ወገን የሚሆን የአዳምን ሥጋ ለመዋሐድ የመረጥሀ፤ ዳግመኛም አብርሃም እንግድነት ከተቀበላቸው ከመላእክት ባሕርይ ይልቅ የአዳምን ባሕርይ የወደደሀ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ...»⁽¹⁹³⁾ ሲል በምሥጢር ሠረገላ እየተሳበ አምላካዊ የድኅነት ዓለም ሥራ የተከናወነበትን የሥጋዊን ጥበብ ያደንቃል። (ዕብ. 2+16፤ 13+2)

ከዚህም ሌላ ደግሞ ሃይማኖታቸው የጸና፣ ምግባራቸው የቀና፣ በጉባኤ ኒቅያ ወጠድ ዋጠድ የምትል ኦርቶዶክሳዊ እምነትን የሰበኩ ሠሰት ምስት (ሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ ርቱዓነ ሃይማኖት ሊቃውንት አበው) ከሦስቱ አካላት አንዱ አካል እግዚአብሔር ወልድ በተለየ አካሉ በሐዲስ ተፈጥሮ የሰው ልጆችን ያዳነበትና ያከበረበት የድኅነት ዓለም ምሥጢር ከወላዲተ አምላክ ከድንገል ማርያም በተዋሕዶ በነሣው ሥጋ የተፈጸመ መሆኑን በመግለጥ እንዲህ ሲሉ ተናግረዋል፡-

ተዘከር ሥጋ ስንተ ነሣስክ ስምቅድስት ድንገል ስነቲክነ ሥጋ። ስኪ ስምሰማያት ዘከውረድክ፤ ሕማማተ መስቀልን ተቀብሎ ማኅየዊ በሚሆን ሞቱ ቤዛ ሆኖ ከኃጢአትና ከፍዳ ዓለምን (የሰው ልጆችን) ያዳነው ሥጋ ንዕድ ክብርት ከምትሆን ከእመቤታችን የነሣኸው የእኛ ሥጋ እንደሆነ እንጂ ከሰማይ ያወረድኸው እንዳይደለ አስበህ አድነን።

ተዘከር ሥጋ ስንተ ነሣስክ ስምቅድስት ድንገል ከሙ ውስቱ ሥጋ ዝግዛታተ ሙዋቅስት ዘፃረ፤ ከእመቤታችን ከቅድስት ድንገል ማርያም የነሣኸው ሥጋ ጽኑ መከራ መስቀልን፤ አንድም ግርፋትን፣ ቅንዋትን የተቀበለው እኛን ለማዳን እንደሆነ አስበህ አድነን።

ተዘከር ሥጋ ስንተ ነሣስክ ስምቅድስት ድንገል ከሙ ውስቱ ሥጋ ዘሐሙ ወሞተ፤ ከእመቤታችን የነሣኸው ሥጋ መከራን የተ

(193) መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 376።

ቀበለውና የሞተው እኛን ለማዳን እንደሆነ አስበህ አድነን።

ተዘከር ሥጋ ስንተ ነሣስክ ስምቅድስት ድንገል ከሙ ውስቱ ሥጋ ዘተንሥክ ስሙታን በሣስት ዕስት፤ ከቅድስት ድንገል እመቤታችን የነሣኸው ሥጋ በሦስተኛው ቀን መቃብር ክፈቱልኝ፤ መግነዝ ፍቱልኝ ሳይል ሙስና መቃብርን አጥፍቶ ከሙታን ተለይቶ የተነሣው እኛን ለማዳን፤ አንድም በኩረ ትንሣኤ ሆነህ እኛን ለማስነሣት እንደሆነ አስበህ አድነን።

ተዘከር ሥጋ ስንተ ነሣስክ ስምቅድስት ድንገል ከሙ ውስቱ ሥጋ ዘዓርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ወነበረ በየሣነ ስቡቡ፤ ንዕድ፣ ክብርት ከምትሆን ከእመቤታችን የነሣኸው ሥጋ በሰማይ ደመና፣ በመላእክት ምስጋና፣ በብርሃን፣ በቅዱሴ፣ በሥልጣን ያረገው በኩረ ዕርገት ሆነህ እኛን ለማሳረግ እንደሆነ፤ አንድም በአባቱ ዕሪና በክብር፣ በጌትነት፣ በምልዓት የተቀመጠው እኛን ለማዳን እንደሆነ አስበህ አድነን።

ወካዕበ ደሙዳስ በውስቱ ሥጋ ምስሰ ኃደስ ሙስቱ ስግዚአብሔር ስምሳክነ፤ ዳግመኛም ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ዓለምን ከማሳለፍ ጋራ በዚህ ሥጋ ማለት ከቅድስት ድንገል ማርያም በነሣው ሥጋ ዳግመኛ ይመጣል።⁽¹⁹⁴⁾

ከዚህም ጋር ሊቁ ቅዱስ ኤጲፋንዮስ የእግዚአብሔር ወልድ ከእመቤታችን ሰው የመሆን ዋና ዓላማ ከነገረ ድኅነት ጋር ያለውን መሠረታዊ ትሥሥር ሲናገር፡- «ወስምዝ ሶበ ርስዮ ከሙ ስበቅዓ ሰእድኅኖተ ዓስሙ ጳሙ ነበደተ ቅዱሳን ስምደሙ ስቤል ጻድቅ ስስክ ደሙ ዘካርያስ ወጠደ በራክዬ፤ ሩነወ ሰነ ወጠደ ሙድኅነ ሙመቢዝወ ከሙ ደባሰክ ወደቢዞ»⁽¹⁹⁵⁾፤

(194) መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 301-302።

(195) መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 389።

ለነቢያት ሞት መጀመሪያቸው ከሆነው ከጸድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ እስከ መጨረሻው ካህነ ብሉይ እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የቅዱሳን ነቢያት ደም ዓለሙን ለማዳን እንዳልበቃ፣ እንዳልረባና እንዳልጠቀመ ባየ ጊዜ ፈጽሞ ያድነን ዘንድ ቤ ዛ መድኃኒት የሚሆን ልጁን ላከልን በማለት መስክሮአል። ይህ ኃይለ ቃል በፍዳና በመርገም የወደቀውን ዓለም ማዳን የሚችል ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ አንዳችም ኃይል እንደሌለ ያስገነዝባል። ስለዚህም ከቅድስት ድንግል ማርያም በኤፍራታ ቤተ ልሔም የተወለደው መድኃኒት ስምሳክ፣ ወደደ ስምሳክ መሆኑ ከታወቀና ከተረዳ የእመቤታችን ወላዒተ አምላክነት ለነገረ ድኅነት ትምህርት መሠረትና ምንጭ መሆኑን በቀላሉ ለመረዳት ያስችላል።

ዳግመኛም ይኸው አባት ልዑላ ባሕርይ እግዚአብሔር ድኅነተ ዓለምን የፈጸመበትን ረቂቅና ድንቅ አምላካዊ ጥበብ አስመልክቶ ሲገልጥ፡- «ጥበብህ ወደኋላ ወስተ ዘበዘወነ በጥበብ ሥጋዊ ወተሳቸጠነ በገዛሐተ ዳሙ። ወኃሪዩን ስመንገሥቱ ሰዓሳሙ ዓለም»⁽¹⁹⁶⁾ ብሏል። ትርጓሜ ምሥጢሩም ጥበብ የተባለው ኅብስተ ሕይወት የሚሆን ቅዱስ ሥጋውን ቆርሶ ያዳነን፣ ሣዩ ሕይወት የሆነውን ክቡር ደሙን አፍሰሶ የዋጀን፣ የማታልፍና የማትለወጥ ርስቱንም ለመውረስ የመረጠንና ያበቃን እርሱ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ማለት ነው።

የቂሃርያው ሊቀ ጳጳስ ቅዱስ ባስልዮስ በሊጦን ጸሎቱ ይህንን ምሥጢር ሲያብራራ «ቀዳሚ ዳጋ ሲያሱስ ክርስቶስ ኃይሉ ወጥበቡ ሰከቡ፤ ስህመ ስንተ ወስቱ በግፍ ሰስገዚአብሔር ዘያስተት ኃጢአት ዓለም ተሣሳሰ። ስህመ ወረደክ ስምሳክም በመሰረድተ ጥበቡ ሰከቡ፤ ከህመ ታዳግን ሰከቡተክ ዘስነተ ሰከቡ ወዋቱ ዘዳሚሰን፤ ለባሕርይ አባቱ ለእግዚአብሔር አብ ኃይሉ፣ ጥበቡ፣ ምክሩ፣ መገለጫውና መታወቂያው የሚሆን የባሕርይ ክብሩን በጸጋ የሚሰጥ እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የዓለሙን ኃጢአት የምታስወግድ፣ የሰው ልጆችን በደል የምታስተሠርይ፣ አንድም መርገመ ሥጋ፣

⁽¹⁹⁶⁾ መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 395።

መርገመ ነፍስን የምታጠፋ የእግዚአብሔር አማካኝ መሥዋዕቱ አንተ ነህና ይቅር በለን፣ እዘንልን፣ ራራልን። ረቂቅና ጥልቅ በሆነው በባሕርይ አባት ጥበብ ከሰማይ ወርደሃልና ማለት ከልዕልና ወደ ትሕትና መጥተህ ሰው ሆነሃልና። ይኸውም የሚለወጥ መዋቲ የሚሆን አንተ የፈጠርኸው አዳምን (የሰው ልጆችን) ታድን ዘንድ ነው»⁽¹⁹⁷⁾ በማለት አስገንዝቧል።

የሰባክያን አክሊል፣ የአትሮንስ ንጉሥ በመባል የሚታወቀው ታላቁ የቤተ ክርስቲያናችን አባት ሊቀ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅም አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ ለድኅነተ ዓለም ሲል በወላዒተ በአምላክ በድንግል ማርያም በኩል የፈጸመውን ረቂቅ የሥጋዊ ምሥጢር ሲያደንቅ፡- «ኃይሉ ወስተ ወሰተ ሥጋ ስንዘ ሲያሳርቅ ስመንገድ። ተዘ ንህ በከሮሥ ስንዘ ሲያትጋባህ ስምኩሳሄ ምሳዓቱ። ተዓቀረ ወስተ ሣሳፀን ስንዘ ሲያሐሳሳ በሳሳቱ፤ ወተወዳደ ስንዘ ሲያትዌስክ በታሕተ»⁽¹⁹⁸⁾ በማለት ተናግሮአል።

የዚህ ኃይለ ቃል ትርጓሜ ምሥጢርም ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ዋሕድ ቃለ እግዚአብሔር ከሥልጣኑ፣ ከምልዓቱ፣ ከጌትነቱ፣ ከዙፋኑ ሳይለይ በእመቤታችን በድንግል ማርያም ማኅፀን አደረ። በባሕርይ፣ በአካሉ፣ በጌትነቱ ከምልዓቱና ከሰፋቱ ሳይወሰን ተፀነሰ። ከሦስትነቱ ጎድሎ ወደ ሁለትነት ሳይሔድ በማኅፀን ድንግል አደረ። ሥጋን መዋሐዱን ምክንያት አድርጎ አራተኛ ሳይጨመርበት ከድንግል ተወለደ። ዳግመኛም አካላዊ ቃል እግዚአብሔር ወልድ በአምላክነቱ ሕፀፀ ክብር፣ ሕፀፀ አካል ሳይኖርበት በማኅፀን አደረ፤ ዳግመኛም ሥጋ ምልዓተ ክብር፣ ምልዓተ አካል ሳይሆነው ተወለደ። በዚህም የሥጋዊ ልደት ምክንያት በአንድነቱ ምንታዊን (ሁለትነትን)፣ በሦስትነቱ ደግሞ ሮባኔን (አራትነትን) አላመጣም ማለት ነው።

ቀደም ብለን በተደጋጋሚ እንደገለጽነው በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን የነገረ ድኅነት አስተምህሮ መሠረት በወልደ እግዚአብሔር

⁽¹⁹⁷⁾ መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 61-62።

⁽¹⁹⁸⁾ መጽሐፈ ቅዱስ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 403።

ሰው መሆን የተፈጸመው የድኅነት ዓለም ሥራ ሐዲስ ተፈጥሮ መሆኑን ተመልክተናል። ስለሆነም ለዚህ አምላካዊ የአድኅኖት ሥራ ሰውን በጥንተ ተፈጥሮ በአርአያውና በመልኩ አክብሮ የፈጠረው የልዑል ባሕርይ የእግዚአብሔር ሰው ሆኖ ወደዚህ ዓለም መምጣት በእጅጉ አስፈላጊና የግድም ነው። ይህንን አምላካዊ የቸርነት ሥራ አስመልክቶ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ ሲናገር፡-

ኮ ጊደት ዘመጠነዝ ጊደት። ኮ ፍቅር ዘመጠነዝ ስፍቅርተ ሰብስ። ፍቅር ሰብስ ሰወሰደ ስምሳክ ስመንበሩ ወስብጽሖ ስስከ ሰሞት። ... ኮ ስስዳው ስስ ሰብካሔ ሰስዳም ተቀነዋ በቀነዋተ መስቀሰ። ኮ ስስጋር ስስ እንሰሰዋ ውስተ ገነት ተቀነዋ በቀነዋተ መስቀሰ። ኮ ስፍ ዘነፍሓ ውስተ ገዱ ሰስዳም መንፈስ ስዳውት ብሂዓ መዲዳ ዘምስስ ሐሞት ሰረበ።⁽¹⁹⁹⁾

ይህን ያህል ቸርነት እንደምን ያለ ቸርነት ነው! ወዮለዚህ አንክሮ ይገባል። ይህን ያህል ሰውን መውደድስ እንደምን ያለ ፍቅር ነው! ወዮ ለዚህ አንክሮ ይገባል። ፍቅረ ደቂቀ እንሰ እመሐያው የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጁን ክልዑል ዙፋኑ ስቦ ወደዚህ ዓለም አወረደው፤ እስከ መስቀል ሞትም አደረሰው። ... አዳምን የፈጠሩ እጆች በቀኖት ተቸነከሩ ወዮ! አዳም ሆይ ወዴት ነህ? እያሉ በገነት የተ መላለሱ እግሮች በቀኖት ተቸነከሩ ወዮ! በአዳም ሕይወት ልጅነትን በንፍሐት ያሳደረ አፍ ከሐሞት ጋራ የተቀላቀለ መጻጸን ጠጣ ወዮ! እያለ ያደንቃል።

በአጠቃላይ ከላይ በዝርዝር እንዳየነው የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ቅዳሴያት የመሠረተ እምነቷ መድበልና የምሥጢረ ሃይማኖቷ መዝገብ ናቸው። ስለሆነም ልዑል ባሕርይ እግዚአብሔር በድቀተ ኃጢአት ውስጥ ለነበረው ዓለም የሰጠውን አስደናቂ የፍቅር መልስ የሚያሳዩ፤ እንዲሁም የመድኅን ዓለም የኢየሱስ ክርስቶስን አምላካዊ የማዳን ሥራ የሚመሰክሩና ወሰን፣ ድንበር የሌለውን አባታዊ ፍቅሩንና

⁽¹⁹⁹⁾ መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 406-407።

ሦስት 6:- የጊታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥነ ስቅለት

“ኮ ጊደት ዘመጠነዝ ጊደት። ኮ ፍቅር ዘመጠነዝ ስፍቅርተ ሰብስ።”

(መጽሐፈ ቅዳሴ፣ ገጽ 359)

“በፈቃዱ ስሕማም ተሰጠ። ስሙማንን ያደን ዘንድ ታመመ። የተ ፍገመገሙትንም ያጸናቸው ዘንድ። የተጣሱትን ያገኝ ዘንድ የሞቱትንም ያደን ዘንድ። ሞትንም ይስር ዘንድ የሰይጣንንም ማሠሪያ ይቁርጥ ዘንድ። ... ሲፃፅንም ይረገጥ ዘንድ የሕይወትንም ደጅ ይከፍት ዘንድ።”

(መጽሐፈ ቅዳሴ፣ ገጽ 148)

ቸርነቱን በአድናቆት የሚገልጹም ናቸው። ስለሆነም በኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን የነገረ ድኅነት አስተምህሮ መሠረት የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሕማሙና ስቅለቱ፣ ሞቱና ትንሣኤው በኃጢአት የወደቀውንና በበደል የረከሰውን፤ ንጹህ ጠባይ ያደፈበትንና ቅድስና ባሕርይ የጎሰቀለበትን የሰውን ልጅ ሕይወት ዳግመኛ በሐዲስ ተፈጥሮ ለማደስና ለመቀደስ ብሎም ለማክበር መሆኑን ልብ ይሏል።

ይህንን የነገረ ድኅነት ዐቢይ እውነታ በመግለጥ ሊቁ ቅዱስ ዲዮስቆሮስ በቅዳሴው፡- «ሰፍሐ ስዳዊቤ ስሕማሞ ዘሰሐቱ ሰብስ ከህ ያገእዞ ስሕዳሞ ስምእርዑተ ኃጢአት፤ አዳምን (የሰው ልጆችን) ከኃጢአትና ከፍዳቀንበር ነጻ ያወጣ ዘንድ ሰውን የፈጠረበት እጁን ለቀኖት ዘረጋ። በዚህም ሰውን የፈጠረ ጌታ እጆቹን በመስቀል ላይ ዘርግቶ መከራን ተቀበለ»⁽²⁰⁰⁾ ብሏል። በቤተ ክርስቲያናችን የነገረ ማርያም ትምህርት መሠረት በኃለኛው ዘመን ከወላዲተ አምላክ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው የሆነውና መከራ መስቀልን በፈቃዱ ተቀብሎ የታመመው፣ በሕማሙም ከቁስለ ኃጢአታችንና ከደዌ ነፍሳችን የፈወሰን እርሱ በጥንተ ተፈጥሮ በአርአያውና በአምሳሉ አልቆና አክብሮ የፈጠረን አምላክ ስዳሞ፣ ስግዚሳ ስዳሞ ነው።

በመሆኑም ቤተ ክርስቲያናችን በመድኃኒዓለም ክርስቶስ አማካይነት የተፈጸመው አምላካዊ የቤዛነትና የአድኅኖት ሥራ (ሐዲስ ተፈጥሮ) ሰውን በጥንተ ተፈጥሮ በፈጠረው በዚያው አንድ አምላክ ምክር፣ ፈቃድና ሥምረት መከናወኑን በሚገባ ታምናለች፣ ታስተምራለችም። በዚህ መሠረታዊና ቁልፍ በሆነው የነገረ ድኅነት ትምህርቷም አማካይነት እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ስህ ስምሳክ፣ ወሳዔተ ስምሳክ መሆኗን ዘወትር በግልጽ ትመሰክራለች።

(200) መጽሐፈ ቅዳሴ ንባቡና ትርጓሜው፣ ገጽ 450።

በመምህር አንደዓለም ዳግማዊ /B.Th. M.A/
 ሚያዝያ/1998 ዓ.ም.
 አዲስ አበባ

andudag@yahoo.com
 andudag.dagmawi@utoronto.ca

የክስሳ ጥያቄዎች

1. «አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ» ተብሎ በቅድስት ኦሪት የተነገረው አምላካዊ ቃለ ተስፋ ከነገረ ድኅነት ጋር ያለው ጥልቅ ግንኙነት ምንድን ነው?
2. መልአክ ብሥራት ቅዱስ ገብርኤልና ቅድስት ኤልሳቤጥ ስለ ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክነት ምን ተናገሩ? ምንስ መሰከሩ?
3. እመቤታችን «ወላዲተ አምላክ» መሆኗ በገብኤ ኤፌሶን 'መወሰኑ ከነገረ ድኅነት ጋር ያለውን ምሥጢራዊ ግንኙነት ያብራሩ።
4. ሊቀ ነቢያት ሙሴ ስደክተ ስብራክ (ለእስራኤላውያን መውጣት) ምልክት የሆነውን የነበልባልና ሐመልማል ተዋሕዶ በሲና ተራራ ማየቱ ከእስራኤል ዘነፍስ የመዳን ምሥጢር ጋር ያለው ግንኙነት ምንድን ነው?
5. ልዑስ ቃል ኢሳይያስ ስለ አማኑኤል የተናገረውን አማናዊ ቃለ ትንቢት ከምሥጢረ ድኅነት ጋር በማገናዘብ ይግለጹ።
6. «ነገረ ድኅነት የትምህርተ ክርስትና ዐቢይ እውነታ ነው» የሚለውን ኃይለ ቃል በአጭሩ ያስረዱ።
7. በነገረ ድኅነት ትምህርት [Soteriology] መሠረት ጥንተ ተፈጥሮ [Creation] እንዲሁም ሐዲስ ተፈጥሮ [Recreation] ማለት ምን ማለት ነው?
8. በነቢዩ ሚካያስ ተስፋ ትንቢት መሠረት የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ምሥጢረ ልደት ከምሥጢረ ስቅለት ጋር ያለውን ግንኙነት ያስረዱ።
9. የቤተ ክርስቲያናችን መጻሕፍተ ቅዳሴያት እመቤታችን ወላዲተ አምላክ ስለመሆኗ ከምሥጢረ ድኅነት ጋር በማገናዘብ የሚያስተምሩትን በአጭሩ ይግለጹ።